У пошані до піонерів – лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. в Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 205. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 5-го ЛИСТОПАДА 1971 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, NOVEMBER 5, 1971 No. 205. VOL. LXXVIII.

ІЄРАРХІЯ УКЦЕРКВИ ЗДІЙСНЮЄ ПОМІСНІСТЬ, СТВОРИЛА ПОСТІЙНИЙ СИНОД

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Четвер, 4 листопада 1971

В АМЕРИЦІ

СЕНАТ СХВАЛИВ ЗАКОНОПРОЄКТ ПРОТИ занечищування водних просторів ЗСА, річок, озер, потоків тощо. За цим законопроєктом, нагляд над проведенням боротьби проти занечищення води буде провадити окрема установа — Федеральна Аґенція для контролі оточення. До 1985 року вся індустрія і пароплавство повинні зробити все можливе, щоб остаточно припинити забруднювання води.

КОМІСІЯ РЕГУЛЮВАННЯ ІНТЕРЕСІВ І ДИВІДЕНД повідомила про обмеження підвищення дивіденд для корпорацій до 4-х відсотків. Це стосується посередньо і всіх інших подібних інституцій у другій фазі „замороження" цін та платень, що її провадить Уряд президента Ніксона в інтересах покращання економіки всієї країни.

ПІДКОМІСІЯ СЕНАТУ ЗАКІНЧИЛА ТРИРІЧНЕ розслідування корупції та хабарництва серед військових кол, старшин і промисловців, які працюють на оборону країни. Підкомісія виявила чимало зловживань, і то на дуже великі суми. У рапорті згадується про 41 конкретний випадок фінансових зловживань, подано 15 рекомендацій та кілька пропозицій, скерованих на збільшення контролі фінансових справ Пентаґону.

„ДЕНЬ СОЛІДАРНОСТИ ЧОРНИХ" ВІДБУВСЯ в ЗСА у понеділок, проте не було помітно особливого ентузіязму чорного населення з того приводу. У Ню Йорку багато неґрів вийшли на працю, як і звичайно, але біля 200 000 учнів середніх шкіл, неґрів, не прийшли на навчання. Хоча Шкільна Рада Ню Йорку заборонила зачиняти школи того дня, на Бруклині були зачинені три школи, в яких переважають чорні учні.

ІЗ ВИНИЩУВАЧА - БОМБАРДУВАЛЬНИКА ПОБЛИЗУ Ноксвіллю, Теннесі, випадково зірвалася й упала відбезпечена авіяційна бомба. На щастя, вона не могла вибухнути. Бомба впала на дах будинку судді в Мескоте й пробила дах та підлогу, але все обійшлося без жертв чи поранень.

У СВ[illegible]

ПРЕЗИДЕНТ Р. НІКСО[illegible] [illegible]ь до Пекіну напевно в товаристві державного секрет[illegible] Вілліяма Роджерса і свого спеціяльного дорадника [illegible] Кіссінджера, але — мабуть — членами його почету будуть також лідери обох партій в Сенаті: Демократичний сенатор Майкел Менсфілд і республіканський — Гю Скотт. Ніксонові — пишуть газети — залежить на запевненні собі згори підтримки своєї далекосхідньої політики збоку обох партій. Американські бизнесові кола, які сподіваються від відвідин Ніксона в Пекіні пожвавлення американсько - китайської торгівлі, мусять підождати, поки будуть вирішені передусім політичні проблеми — твердить журнал „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт".

КОРОЛЕВА ЄЛИСАВЕТА II ВІДКРИЛА 2 листопада ц. р. нову сесію британського парляменту, відчитавши коротку престольну промову, в якій подала телеграфічним стилем напрямні політики уряду в найважливіших справах. Вона заявила, що уряд буде дбати за заведення миру на Близькому Сході і між Індією та Пакістаном, як теж за запевнення ладу і спокою у Північній Ірляндії. Щоб злагіднити враження у Москві від останнього масового видалення з Британії совєтських „дипломатів", Єлисавета згадала, що уряд буде змагати до покращання взаємин з Китаєм і Совєтами. В палаті лордів церемонія відкриття нової сесії відбулася з більшою парадою, за традицією. Газети звернули увагу на гарний вигляд королеви.

У ПАКІСТАНІ ПРОГОЛОШЕНО, що з-посеред 78-ох посольських мандатів з Східнього Пакістану, що їх уряд уневажнив, тільки 25 буде заповнених доповняльними виборами, а 53 мандати будуть заповнені у „виборах" без ніяких опонентів. Від участи в доповняльних виборах виключені члени або прихильники т. званої Авамі-Ліґи, яка 7 грудня мин. року здобула була взагалі всі 167 мандатів із Східнього Пакістану, на всіх 313 мандатів парляменту. Члени Авамі-Ліґи стали предметом важких переслідувань, включно з масовим фізичним винищенням.

В ІЗРАЇЛІ З ПАРАДОЮ ПРИВІТАМИ і приймають чотирьох африканських президентів: Сенеґалю Седара Сенджора, Камеруну Ахмаду Ахіджіо, Ніґерії ген. Якубу Ґовона й кол. бельгійського Конґа, яке тепер зветься Заїре, ген. Жозефа Мобуту. Вони прибули до Ізраїлю, як посередники доброї волі, щоб замирити Ізраїль і його арабських сусідів. Ізраїль радо прийняв те посередництво, сподіваючись завдяки цій візиті поліпшити свої зв'язки з африданськими державами. З Ізраїлю африканські президенти поїдуть до Єгипту. Дотепер африканські держави підтримували безапеляційно арабів.

З Ню Йорку відбудеться приватний лет до Буенос Айресу на відкриття пам'ятника Т. Шевченкові

Ню Йорк. — З огляду на малу кількість зголошень, відкликано плянований організований з рамени УККА лет винайнятим літаком до Буенос Айресу в Арґентині на відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові в столиці тієї країни. Про це повідомила, у порозумінні з УККА, Туристична Аґенція Ковбаснюка, яка одночасно ж інформує, що вона організовує приватний екскурсійний лет до Буенос Айресу з Ню Йорку, у неділю 28 листопада — повернення до Ню Йорку 12 грудня 1971 р. Кошти подорожі на одну особу: 398 долярів, діти від 2 до 12 років життя — половину тієї суми. Хто вплатив гроші на організований лет винайнятим літаком з рамени УККА і не бажає летіти тепер винайнятим літаком з рамени Аґенції Ковбаснюка, повинен повідомити про це Аґенцію Ковбаснюка для звороту грошей. Хто вже вплатив якусь суму і бажає взяти участь у цьому приватному полеті, має доплатити Аґенції Ковбаснюка стільки, щоб разом була сума в 398 долярів.

СИНОД ОЧОЛЮЄ ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП, ВЛАДИКИ ІВАН БУЧКО, АМВРОЗІЙ СЕНИШИН, МАКСИМ ГЕРМАНЮК І АНДРІЙ САПЕЛЯК Є ЙОГО ЧЛЕНАМИ

В середу 3-го листопада після полудня міжнародні пресові аґенції подали з Риму вістку, що того дня вечором за римським часом зібрані в Римі на своїх синодальних нарадах 16 українських католицьких Владик із своїм Первоієрархом Блаженнішим Верховним Архиєпископом Кардиналом Йосифом Сліпим у проводі здійснили признану декретом Другого Ватиканського Собору помісність Східніх Церков та створили постійний правлячий Синод цієї Церкви, унезалежнюючи її адміністраційно від ватиканської Конґреґації для Східніх Церков, але підкреслюючи при цьому свою непорушну льояльність до Римського Престолу. Президія Синоду складається з п'ятьох Владик і до неї входять: Верховний Архиєпископ і Кардинал Йосиф Сліпий, як досмертний голова Синоду, Архиєпископ Іван Бучко, Архиєпископи-Митрополити Амврозій Сенишин з Філядельфії і Максим Германюк з Вінніпеґу та Єпископ Андрій Сапеляк з Арґентини. У повідомленні аґенції Юнайтед Пресс Інтернешенел, переданому в надзвичайному повідомленні в частині тиражу попереднього видання „Свободи", у цій справі сказано:

Рим. — Українські католицькі єпископи проголосили себе в середу вечором незалежними від безпосередньої контролі Ватикану, але підтвердили свою льояльність до Римської Католицької Церкви — поінформовано з українського джерела.

Крок зроблено, як 15 українських єпископів встановили постійний правлячий Синод під зверхністю екзильного Кардинала Йосифа Сліпого — подано з цього джерела.

79-літній (Кардинал) Сліпий, звільнений в 1963-му році після 18 років ув'язнення в Совєтському Союзі, скликав Синод минулого кінця тижня, не зважаючи на пригадку від Папи Павла VI, що він його не уповноважив це робити.

Їхнім першим більшим рішенням — сказано з джерела — було створення п'ять-особового Синоду, що управляв би їхньою Церквою, та позбутися контролі Ватиканської Конґреґації для Східніх Церков.

Українські джерела підкреслюють, що єпископи не зривають їхнього 375-літнього зв'язку з Римом, але змагають до більшої автономії в рямках патріярхальної системи, яку Ватикан визнає в ряді (гендфул) Східніх —Церков, які від православ'я повернулись до Римської Церкви.

Патріярх також є рівний Папі в його власному партикулярному обряді і районі. Проте, Папа Павло VI відмовив проханню (Кардинала) Сліпого, щоб найменувати його патріярхом, на тій підставі, що він живе поза своєю столицею у Львові в Совєтській Україні.

Дипломатичні джерела вважають, що Ватикан навряд чи погодиться, щоб (Кардинал) Сліпий став патріярхом з юрисдикцією над українськими католиками в світі. Це фактично, є те, на що ((Кардинал) Сліпий претендує, встановляючи постійний Синод. Єпископи у вівторок вислали Папі листа, вияснюючи їхню акцію декретом (Другого) Ватиканського Собору, що ним признано верховним архиєпископам ті самі права, що їх мають патріярхи. (Кардинал) Сліпий є єдиними верховним архиєпископом у Церкві.

Українські джерела подають, що (постійний) Український Синод включає (Верховного Архиєпископа) Сліпого, як досмертного голови, Архиєпископа Івана Бучка з Риму, Архиєпископа Амврозія Сенишина з Філядельфії, Пенсильвенія, Архиєпископа Максима Германюка з Вінніпеґу, Канада, та Єпископа Андрея Сапеляка з Арґентини.

Зростаюча сердитість та бажання автономії дійшла до свого вершка під час теперішнього Світового Собору Єпископів у Ватикані, як (Кардинал) Сліпий обвинувачував Ватикан у закриванні очей на переслідування шістьох мільйонів українських католиків у Совєтському Союзі, щоб у той спосіб досягнути дипломатичну вигоду (аккомодейшн) з Москвою — сказано в повідомленні аґенції Юнайтед Пресс Інтернешенел з Риму.

Повідомлення аґенції Юнайтед Пресс Інтернешенел потвердив у своїм виданні наступного дня, 4-го листопада, „Ню Йорк Таймс" датований 3-го листопада у спеціяльній кореспонденції з Риму, в якій сказано:

Кардинал Йосиф Сліпий та 15 Єпископів Української Католицької Церкви проголосували сьогодні, як інформують, створити постійний Синод з п'ятьох Владик, що мають управляти їхньою Церквою.

Цей крок є одним із серії викликів авторитетові Ватикану, який обстоював, що ця Церква східнього обряду не має права творити таке тіло. Безпосередньої відповіді Ватикану не було.

Українська Церква є одною з шістнадцяти, що виконують східні літурґічні практики, але є під найвищою владою Папи в Римі.

Українські провідники (Владики) обвинувачували Ватикан в іґноруванні змагань їхніх послідовників у Совєтському Союзі, де ця Церква тепер є нелеґальна, та у відмові 1.8 мільйона вірних деінде права на вибір їхніх єпископів і виконуванні інших ґарантованих їм привілеїв.

Останнього кінця тижня українські церковники зібралися тут на Синод. Ватикан зайняв становище, що це зібрання не має законодавчої влади.

Постійний Синод, який вирішуватиме справи між зібраннями всієї Ієрархії, складається з Кардинала Сліпого, Архиєпископа Івана Бучка з Риму, Архиєпископа Амврозія Сенишина з Філядельфії, Архиєпископа Максима Германюка з Вінніпеґу та Єпископа Андрія Сапеляка з Арґентини – кінчає свої повідомлення „Ню Йорк Таймс".

З авторитетних джерел потверджують вістку

Випускаючи вчора своє надзвичайне видання із повідомленням Юнайтед Пресс Інтернешенел про створення

(Закінчення на стор. 5-ій)

ПОСТІЙНИЙ СИНОД УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Верховний Архиєпископ Блаженніший Кардинал Йосиф Сліпий

Архиєпископ Іван Бучко

Митрополит УКЦ в ЗСА Амврозій Сенишин

Митрополит УКЦ в Канаді Максим Германюк

Єпископ Андрій Сапеляк

Світовий Синод єпископів потвердив целібат для римо-католицьких духовників

Рим.— Світовий Синод католицьких єпископів потвердив 168 голосами на всіх 202 учасників принцип обов'язкового целібату для римо-католицьких — або, як сказано в оригіналі — латинських духовників, але водночас відкинув додаток, який загострював той припис, що передбачував рішення Папи тільки у вийняткових випадках. Прийнято взагалі 14 точок із 19-ох, що з них складається проєкт резолюцій, які займають 20 сторінок машинопису. Кардинал Патрісі Фелічі проголосив, що католицькі єпископи у всьому світі великою більшістю голосів відкинули так званий „Основний закон", що його з початком цього року виготовила одна Ватиканська комісія і поширювала наче на плебісцит. 1 313 єпископів надіслали свої коментарі до проєкту того „Основного закону", з яких тільки 593 погоджувались з ним. Світовий Синод єпископів, який тривав 5 тижнів, закінчиться, мабуть, в найближчу суботу. Його рішення все одно мають тільки дорадчий характер. Коментарі римської преси характеризують Синод, як нецікавий, з нарадами на невисокому рівні.

ПОМЕР О. ПРОТОПРЕСВІТЕР АНАНІЙ ТЕОДОРОВИЧ, АДМІНІСТРАТОР І ГОЛОВА КОНСИСТОРІЇ УАПЦ В АВСТРАЛІЇ

Бавнд Брук, Н.Дж. — В середу 3 листопада ц. р. у Джамейка, Н.И. упокоївся в Бозі несподівано від розриву серця на 71-ому році життя св. п. о. протопресвітер Ананій Теодорович, адміністратор і голова Консисторії Української Автокефальної Православної Церкви в Австралії і Новій Зеляндії, прибулий у жовтні цього року до ЗСА у відвідини й участи в Сьомому Соборі УПЦ в ЗСА, як представник УАПЦ в Австралії. Похоронні відправи відбудуться в церкві св. Ап. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж. Панахида буде відправлена в неділю 7 листопада о год. 6-ій вечора в похоронному заведенні Конрой при 21 East 2nd Street у Бавнд Бруку, Н.Дж. Чин похорону буде відслужений в понеділок 8-го листопада о год. 6-ій вечора в церкві св. Андрія й у вівторок буде закінчення Чину похорону після Архиєрейської св. Літурґії, що буде відправлена о год. 10-ій ранку. Після закінчення похоронних обрядів тіло св. п. о. протопресвітера Ананія Теодоровича буде перевезене до Австралії, де й відбудеться похорон на цвинтарі Роквуд, Флемінґтон, у Сіднеї.

Представники громадянства і бизнесу пропонують для другої фази 5-відсоткову підвишку заробітних платень

Вашинґтон. — Представники громадянства і підприємців у створеній востаннє Раді платень для координування політики в ділянці заробітних платень у другій фазі економічної програми президента Ніксона виступили з пропозицією встановити п'ять відсотків, як межу у підвищуванні заробітних платень у періоді, що почнеться із закінченням діючого тепер замороження, тобто після 13 листопада ц.р. Разом із цим вони подали суґестію, щоб робітникам не виплачувати признаних їм уже підвищених платень, які були заблоковані в періоді замороження. Проти цих пропозицій виступили представники робітництва в названій Раді, вимагаючи в першій мірі, щоб усі признані в контрактах підвишки були виплачені після періоду замороження й опонуючи проти пропонованої 5-відсоткової межі для дальших підвишок заробітних платень. Усі ці спірні справи розглядаються тепер цілою Радою платень й можливо, що їй вдасться досягнути якогось компромісу в даній ділянці. Згідно з пропозиціями Ради коштів прожитку, переданими Раді платень, підприємства із понад 5 000 робітниками мусітимуть добиватися апробати проєктованих для їхніх робітників підвишок заробітних платень. Підприємства з меншою кількістю робітників будуть зобов'язані повідомляти Раду платень про запляновані чи здійснені ними підвишки.

Уряд през. Ніксона вимагає схвалення пропонованої ним допомоги для закордону

Вашинґтон. — Державний секретар ЗСА Вільям П. Роджерс, виступаючи в середу 3 листопада на засіданні Сенатської комісії для закордонних взаємин, обстоював запропоновану урядом президента Ніксона закордонну допомогу у висоті 3.5 більйона долярів. Роджерс заявив, що уряд не піде на ніякі компроміси щодо цього і буде наполягати, щоб Сенат схвалив законопроєкт про допомогу для закордону в тій версії, як її подав уряд президента Ніксона. Згідно зі ствердженням Роджерса, уряд міг би погодитися щонайбільше на деяке обмеження чи зменшення допомоги для Камбоджі. Названа сенатська комісія працює тепер над новим концептом закордонної допомоги, щоб вийти якось з імпасу, створеного неґативним рішенням Сенату. Дехто з сенаторів пропонує розбити пропонований урядом законопроєкт на три окремі законопроєкти: один про економічну допомогу, другий про мілітарну і третій про гуманітарну.

В Ню Йорку відбудеться вечір на пошану Василя Стефаника з участю його сина Юрія та його лікаря Івана Подюка

Ню Йорк. — Літературознавча Секція УВАН у ЗСА та Об'єднання Українських Письменників „Слово" влаштовують в суботу 6 листопада ц. р. Вечір для відзначення 100-річчя з дня народження великого українського письменника Василя Стефаника. У програмі вечора передбачене читання вибраних новель Василя Стефаника у виконанні маестра Йосипа Гірняка, доповідь молодого дослідника Стефаникової творчости д-ра Данила Струка з Торонтського Університету п. н. „Творча неповторність Стефаника", спогади й міркування про Батька прибулого з Едмонтону в Канаді письменникового сина Юрія Стефаника, як також виступ колишнього особистого лікаря Василя Стефаника д-ра Івана Подюка із Сиракюз, який говоритиме на тему „Василь Стефаник перед заходом сонця". Відбудеться вечір у великій Залі Українського Народного Дому в Ню Йорку при 140-142 Друга Евню, початок о год. 6-ій вечора.

ЛИСТОПАДОВА АКАДЕМІЯ В ДЖЕРЗІ СИТІ

Заходами Відділу Українського Конґресового Комітету в Джерзі Ситі відбудеться тут в неділю 7 листопада ц.р., о год. 4-ій по пол., у залі місцевого Українського Народного Дому Листопадова Академія, на якій промову виголосить ред. І. Кедрин. У музичній частині виступлять: Квартет бандуристів у складі В. Юркевич, І. Івашко, М. Білецький і Р. Левицький. Декламації: Нуся Вох, Оля Бойко, Оксана Шеремета й Маруся Муха. В 11-ій год. перед полуднем — Панахида за полеглих Героїв в українській католицькій церкві св. апп. Петра й Павла.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65 ¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

УКУ і його праця

Українська діяспора у вільному світі може похвалитися тим, що вона вдержує своїми силами й засобами — у важких і невідрадних еміграційних умовах — два університети: Український Вільний Університет у Мюнхені, який цього року відзначає 50-річчя свого існування, і Український Католицький Університет, що був заснований 28 листопада 1963 року Первоієрархом Української Католицької Церкви Митрополитом Йосифом Сліпим, незабаром після його прибуття по 18- роках перебування в совєтських тюрмах і концтаборах до Риму.

Не зважаючи на короткий час існування, Український Католицький Університет має вже видатні досягнення у своїй науковій і видавничій діяльності. Основний огляд цих досягнень вміщено у виданому недавно 290-сторінковою книжкою звідомленні „Український Католицький Університет ім. св. Климента Папи, в першому п'ятилітті свого постання і діяльности, 1963-1968". Вже протягом цих перших п'ятьох років в УКУ діяло чотири факультети — богословський, філософічний, природничо - математичний і правничих та суспільних наук, із катедрами, що ними керують видатні українські вчені. У тісному зв'язку з Університетом діє Філія УКУ в Буенос Айресі, в Аргентині. Університет мав за згаданих п'ять років або десятьох семестрів 44 звичайних і 67 надзвичайних слухачів і в Буенос Айресі у своїй філії — 22 слухачів.

Бібліотека нараховує вже понад десять тисяч томів. Розвивається добре музей із двома відділами мистецьким та археологічно - природописним і окремим архівом. Приміщується Університет із своїми викладовими залями та бібліотекою в окремому будинку, збудованому заходами Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого при катедрі св. Софії.

Найвидатнішою ділянкою діяльности УКУ була видавнича. Починаючи з 1964 року по кінець 1970 року Університет видав триццять томів наукових праць з різних ділянок знання, в тому числі вісім томів „Історичних Пам'яток України", чотири томи праць Кардинала Йосифа, „Історію Християнства на Русі - Україні" проф. М. Чубатого, „Історію грецької літератури" проф. М. Соневицького й багато інших.

Все це здійснено і здійснюється зусиллями, працею і змаганнями Верховного Архиєпископа й невеликого гурту близьких йому людей. Треба сподіватися, що успішному розвиткові цього українського наукового осередку в центрі католицького світу допомагатиме й далі українська громада у вільному світі своїми дотаціями та пожертвами з такою ж посвятою і щедрістю, як і досі.

Несподіванки голосувань

Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй 25-го жовтня ц. р. 59 голосами проти 55 — отож тільки 4-ма голосами більшости при 15-ох, що стрималися, провалила американську пропозицію, що виключення Вільного Китаю є „важливою справою", яка вимагає двох третин голосів для своєї дійсности. Цей вислід голосування був величезною несподіванкою для Уряду ЗСА, тим паче, що між тими, які в останній хвилині вирішили голосувати „проти" або „стрималися", були і союзники Америки, і щедро нею обдаровувані „невтральні". Другою великою несподіванкою для Уряду було голосування в Сенаті 29-го жовтня ц. р., в якому 41 голосом проти 27 провалено цілий закон про допомогу закордонові на 2,900.000.000 дол. Третьою також несподіванкою, була вже подія радше місцевого характеру, яка, проте, віддзеркалювала подекуди настрої в цілому американському суспільстві: більшістю понад півмільйона голосів виборці стейту й міста Ню Йорк відкинули проєкт бондів на 2 1/2 більйона дол. на цілі транспорту, дармацо за цей проєкт активно агітували і республіканський губернатор Нелсон Рокефеллер і демократи.

Але ніщо не діється без причини. Мали її і кожна з тих несподіванок. Держави - члени Об'єднаних Націй не могли зрозуміти, навіщо зберігати в ОН представників „двох Китаїв", коли в той самий час у Пекіні перебував Генрі Кіссінджер з цілою делегацією для підготови приїзду туди президента Ніксона. Більшість сенаторів, голосуючи проти дальшої допомоги закордонові, витягли тільки логічний висновок з поведінки цілого ряду держав, які коштують Америці за час від останньої світової війни астрономічну суму 143 більйони долярів і які в найменшій мірі не відчувають вдячности Америці. А голосування в Ню Йоркському стейті виявило, що американські громадяни в масі „мають досить" обтяжування їх щораз новими тягарами.

„Голос народу" не завжди правильний, але завжди треба до нього прислухатися і старатися добути з нього те, що в ньому конструктивне.

Іван Кедрин

ПОЛІТИКА, ПОЧУВАННЯ І ЛОГІКА

Відома правда, що поляки в масі у Польщі, а ще більше в широкому світі, вважають за річ цілком природну і справедливу, що вони отримали свої колишні, втрачені у розподілах в користь Німеччини землі на основі „історичного права", але водночас відмовляють українцям історичного права на західні землі України - Руси за княжої доби, ті землі, на яких, всупереч колонізаторському польському натискові впродовж сторіч — збереглась етнічна українська більшість.

Москва відібрала ті землі Польщі не для того, щоб „визволити" західніх українців, а для того, щоб позбутися української ірреденти. Все ж, пішовши назустріч полякам, Москва щедрою рукою признала Польщі цілу Лемківщину й Засяння, з Перемишлем включно, і на півночі — Холмщину та Підляшшя, а західні альянти рекомпенсували Польщі втрату Східньої Галичини й Волині власне отими землями на заході, не тільки німецьким Шлезьком із Вроцлавом, але й Щеціном та Ґданськом, себто цілим Помор'ям, з вийнятком Кеніґсберґу - Крулевца, що його загарбала собі Москва.

Польський політичний максималізм виграв щодо західніх кордонів, бо й Західня Німеччина визнала вже кордон на Одрі - Ніссі. Але польський максималізм все ще змагає до привернення давніх кордонів на сході — до привернення західньоукраїнських земель, називаних традиційною з часів шляхетської Польщі назвою — „східніми кресами".

Офіційно про це у Польщі не говориться, бож „Польска Людова" прийняла диктат Москви щодо своїх кордонів, і зголошувати проти них будь - які застереження неможливо. Але настрої у Польщі все ще ворожі українцям, і тамошні люди мріють про Львів і Вільно, як про польські міста, що їх ніби несправедливо забрали в них. Єдина „користь" для українців у цій ситуації та, що злість поляків звертається не в їх, українців, сторону, як винуватців того польського лиха, а в сторону Москви.

Всі ці правди потверджує стаття Владислава Васькевіча в тижневику „Ґвязда Полярна" у Стівенс Пойнті, Виск., з 23 жовтня ц. р. Стаття спокійна, ділова, без будь - яких образливих епітетів, і її щирість робить честь авторові. Він нав'язує до суґестій ред. М. Стиранки з Мюнхену, щоб українці виреклись претенсій до Лемківщини й Холмщини, а поляки до Львова і на такій базі замирилися. Водночас він жаліється на українських націоналістів, які ніби „роз'ятрюють старі польсько-українські рани, що не сприяє польсько - українському порозумінню". Але тут же сумнівається, чи знайдеться хтось з української еміграції, що подав би „руку до згоди", бо, мовляв, „українська еміграція, розбита, розсварена і розполітикована..." А втім автор признає, що польсько-українського конфлікту взагалі не розв'яже еміграція, бо це справа народів на їхніх рідних землях...

Найбільше здивування породжує аргумент автора, що „для поляків Львів — це справа сантименту, а для українців — справа сутополітична. Головне, щоб Львів був у кордонах України, будь - якої, тільки, щоб не був у кордонах Польщі". Відкіля автор узяв таку свою тезу? Для поляків — твердить він — Львів є містом „семпер фіделіс", — завжди вірним, — а чи українці, які перевели у Львові збройним переворотом 1 листопада 1918 р. акт свого самовизначення, які воювали за Львів, створили там культурні централі, що променювали на всю Україну, створили цілу літературу про Львів, чи супроти Львова українці не мають сантименту?!

При всьому позитивному підході п. Владислава Васькевіча до проблеми польсько-українського порозуміння, байдуже чи воно станеться тепер чи після вимертя теперішньої і може наступної ґенерацій, він таки, видно, не знає історії України і сучасної української політичної думки. Після того, як Польща насильно вивезла лемків з їх прадідівської землі і — як сам правильно признає автор — „забрала їм останню сорочку" — ніхто не повинен дивуватися, що емігранти з Лемківщини і їхні діти мають в Америці свою організацію і свою пресу, де виступають в обороні прав тієї їхньої рідної землі. Але ні лемки, ані тим паче українці з будь - котрої іншої частини українських земель, ніколи не виступали проти права поляків на свою державу і не відмовляли їм слушности домагатися втрачених у користь Німеччини своїх історичних земель. Та коли поляки підкреслюють свій культурний вклад у землі колишньої Галицько-Волинської держави, то це якраз той арґумент, що ним послуговувалися німці своїм „культуртреґерством" у часах свого „Дранґ нах Остен".

Актом обвинувачення проти польського володіння в Східній Галичині від 1772 року до часу розвалу Австро - Угорщини та й після польсько - української війни аж до вересня 1939 р. залишився жалюгідний низький цивілізаційний рівень країни: брак шляхів, щорічні виливи невреґульованих річок, невикористовувані природні багатства Східньої Галичини, бідність малоземельного селянства, брудні містечка, навіть той „семпер фіделіс" Львів занедбаний, без ріки, з передпотопною залізничкою до Янова, машиніст якої вибігав відганяти з-перед льокомотиви вперту корову... Львівський Оссолінеум, польські музеї у Львові, костьоли і руїни замків у галицьких містечках не надолужували мізерії, яка була

(Закінчення на стор. 6-ій)

І. Вовчук

НА ПОЛІ КАРТОПЛЯНОМУ

I

„Ми піднесем, ми підведем і підем,
Ми дійдемо, ми сягнемо висот".

(В. Симоненко, „Український Вісник", ч. 4, січень 1971 р.)

На Україні пізня осінь. У перших днях жовтня почалися холодні дощі із снігом. Невблаганна зима домагається своїх прав. В Київському „картопляному штабі" побачили, що „становище напружене", пише „Радянська Україна" з 10 жовтня. Збирання картоплі дуже запізнилося, а почнуться приморозки, тоді будуть заготовляти напівмерзлу картоплю.

Як подає преса, задовільний стан з вибиранням картоплі в двох областях: Донецькій, не картопляна область, і Тернопільській. Не погано вправляються з копанням картоплі „хлібороби Чернівецької і Хмельницької областей". А в областях, які є головними постачальниками „другого хліба для населення", як названо в „Правді" картоплю, — Чернігівській, Житомирській, Сумській, Полтавській і, мабуть, в інших, стан загрозливий. Половина картоплі ще в землі, а половина з викопаної не зібрана. Такий великий розрив між копанням і збиранням.

В редакційній статті „Радянської України" за все обвинувачується невмілу організацію праці в колгоспах та радгоспах і невикористовування потужної техніки. Так з року на рік. Кількість спеціяльних комбайнів у господарствах збільшується, а збирання картоплі не поліпшується.

Московська „Правда" з 7 жовтня б'є на сполох: „У багатьох областях темпи збирання картоплі гірші, як в минулому році". Особливо занепокоєні „Правда" та „Известия" тим, що найбільше відстають у збиранні врожаю картоплі райони (не адміністраційні, а виробничі), де її найбільше культивують за пляном. У Брянській області зібрано біля 60 відс. Ствердивши, що в цих районах супроти минулого року зібрано 60-70%, „Известия" з 10 жовтня признають, що „становище на картопляному полі досить напружене".

А наслідком такого стану є те, що „у Кривий Ріг досі завезено на зиму лише половину потрібної кількости картоплі. Багато (!) недовантажено у Харківську і Донецьку область". Як приклад загального „недовантаження", „Радянська Україна" наводить Донецьку область, яка за пляном у цей час мала б одержати 4200 тонн „хмельницької картоплі", а не одержала й кілограма. „Заборгувались шахтарям і господарства Чернігівської, Сумської і Житомирської областей". Зима приходить, а шахтарі без картоплі, хоч вони в плянах постачання завжди були на першому місці.

І „Правда", і „Радянська Україна" пригадують, що „в нинішньому році велику кількість картоплі належить закупити в особистих господарствах колгоспників і робітників радгоспів". Належить! А її не закупили і запланована закупівля за твердженням „Правди" ведеться надто низькими темпами, значно гірше, як минулого року".

Чому? Винна, либонь, споживча кооперація, бо вона не розгорнула темпів закупівлі. Може. Але як їх розгорнеш, коли „власники" присадибних ділянок (на Україні 0.25 гектара, рідко 0,15 га) не поспішають продавати. Приберігають на вигідніший час, коли і шахтарі і не шахтарі змушені будуть, замість мерзлої і запліснявілої картоплі в державних крамницях, купувати на базарі за подвійну ціну. Так уже заведено в практиці плянованої до дрібниць економіки московського соціялізму. Там же всевладна партія на папері „понад усе дбає про людей", вимагаючи від них все, що можна видобути, а забезпечує їх по спроможності, як вийде.

* *

Від працівників споживчої кооперації з Києва вимагають: „треба терміново активізувати діяльність, щоб трудівники села могли без ускладнень і труднощів продати лишки своєї продукції". В Москві плянують так, що витворюються „труднощі і ускладнення", а як зима приходить, тоді б'ють на сполох. А біда не тільки в тому, що картопля не зібрана, а й в тому, що зібрану колгоспи й радгоспи „не поспішають продавати державі". Багато областей в Україні „лише на половину справились із завданням по заготівлі цієї важливої продукції". Те саме і в цілому імперському комплексі: „Колгоспи і радгоспи, райони перш за все дбають про поповнення власних запасів картоплі, а пляни постачання за межі области чи республіки виконуються дуже поволі, хоч можливості є" — твердять „Известия" з 1 жовтня.

На папері, в плянах вони є. Рівень механізації збирання, в порівнянні з попереднім роком, підвищився. На збиранні картоплі працює 600.000 спеціяльних комбайнів, „ на тисячу більше, як торік", запевняють „Известия". Статистика знаменита, але половина, а то й більше тих комбайнів не працює. Бракує запасних частин, а механізми часто ламаються і псуються, бо плянтації забур'янені.

„Через бур'яни, неприбране бадилля, пише „Комсомольская Правда" з 10 жовтня, виробіток агреґату малий — один гектар на день". Справді малий, — не багато більший від того, що робили добрі господарі приладнаним плугом без поспіху і алярму.

Та чи й більший!? Бо, як твердить „Комсомольская Правда", „контрольна перевірка показала, що на одному гектарі (після збирання — І. В.) ще можна зібрати до 20 центнерів картоплі". Чимало — 20, а то й більше відсотків середнього врожаю.

В. Чапленко

СПРАВА ТВОРЧОЇ МОЛОДІ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО

Свого часу я писав у „Свободі" про „Лист творчої молоді міста Дніпропетровського", що в ньому група дніпропетровських письменників протестувала проти цинічної русифікації цього українського міста, виниклого наприкінці ХУШ ст. на колишніх вільностях Січі Запорізької (звідси походить і спроба українців називати його „Січеславом"). Тепер ми вже маємо й дані про те, як „відгукнулися" на цього „Листа" московські великодержавники. Нещодавно у видавництві „Сучасність" перевидано не лише цього „Листа", а й статті з тамтешніх, дніпропетровських газет, надруковані в зв'язку з судом над учасниками цієї справи. Це статті Ф. Цуканова „Маска і обличчя наклепників" („Зоря", 7 лютого 1970 р.), Л. Виблої (в наз. в. „Виблая") „Так, це зрада" („Прапор Юности", 7 лютого 1970 р.), І. Шила „Отруєні пера, правда про так званий лист творчої молоді" („Днепровская Правда", 8 лютого 1970 р.; ця стаття передрукована в українському перекладі, не дуже, правду сказавши, доброму).

Із цих статтей видно, хто й як був причетний до появи цього „Листа", як його написано й поширювано та як московські шовіністи - великодержавники „спростовували" його зміст. Згідно з цією інформацією, „зловорожу чернетку", як пише І. Шило в своїй лакузницькій статейці, написав І. Сакульський, фактичний матеріял подав співробітник „Зорі" Скорик, а допомагали розмножувати М. Кульчинський, В. Савченко й О. Кузьменко. Якось причетні були до цього й сестри Рожко, студенти тамтешнього університету. У самого Сокульського під час трусу виявлено „безліч (? — В. Ч.) примірників „Листа", як написав той же таки І. Шило. У передмові видавни[illegible] „Сучасність" сказан[illegible]ого „Листа" підпи[illegible]ко трьох сот осіб", але на це доказів не подано. Розсилано „Листа" на адреси редакцій, установ, партійних комітетів, а на кожному примірнику було ще й написано: „Копія — українському народові".

Крім самого „Листа", на суді, що тривав понад тиждень, використано проти обвинувачених записи із щоденника І. Сокульського, з яких видно, що це свідомий український патріот, який болів душею, бачивши примусову русифікацію, а внаслідок цього й „занепад української нації", як він казав у своєму середовищі. Разом із О. Кузьменком він написав був ще якийсь „пасквіль", але який саме — в статтях не сказано.

Як же „спростували" московські шовіністи та їхні раби перевертні типу отого І. Шила безсумнівно для нас правдивий зміст „Листа"? Якщо взяти твердження авторів „Листа", що в Дніпропетровському навіть небезпечно по-українському розмовляти і тому там чути тільки російську мову, то в статті Ф. Цуканова „спростування" звучить як підтвердження, а не заперечення сказаного. Відзначивши факт, що Сокульський не цікавився „дружніми зв'язками дніпропетровців з виробничими колективами братніх республік", а натомість цікавився тим, що „не всі розмовляють українською мовою, що на Україні звучить також і російська мова", він з обуренням вигукує: „Але що ж тут крамольного?" Це обурення він прикинув читачам „Зорі", що нібито так могли подумати про констатацію цього факту.

Уже в цьому місці Цуканов перекручує зміст „Листа": у ньому мова йде про місто Дніпропетровське, а він говорить про всю Україну, тобто й про село. А далі він і прямо підтверджує те, що проти нього протестували автори листа, бо пише так: „Та й справді, що крамольного (злочинного! — В. Ч.) в тому, що бурхливий розвиток продуктивних сил країни („Союзу" країн! — В. Ч.), виникнення нових промислових центрів і економічних районів викликали зростання рухомости населення? Це, природно, привело до того, що союзні й автономні республіки стали ще більш різнонаціональні. Наприклад, 1926 р. на Україні проживали представники 92 націй і народностей, а зараз — більш як 120. Закономірним наслідком цього прогресивного (?! — В. Ч.) явища стала значно зростаюча роль російської мови, як мови міжнаціонального спілкування (взаємлення! — В. Ч.) народів Радянського Союзу"... І далі цей факт Цуканов „уточнює" так: „Лють засліплює очі наклепникам, і тому їм важко зрозуміти, що російська мова стала другою рідною мовою для всіх народів Країни Рад (великі літери його — В. Ч.), що російська мова — мова дружби, наша інтернаціональна гордість".

А що Сокульський не дуже захоплювався цією „мовою дружби" і намагався в університеті говорити рідною мовою, ба й не відповідав на питання російською мовою, як про це доносили органи безпеки „сексоти", то йому ще до суду „нагадували, що сьогодні російську мову вивчають прогресивні люди всіх континентів", наводили й слова поета В. Маяковського про те, що навіть старий мурин повинен вивчати ту мову, що нею „разговаривал Ленин". Але в поета В. Маяковського були ще й

(Закінчення на стор 6-ій)

ІЗ СВІДЧЕНЬ ІБРАГІМА

(17)

На станції Віхорєвка Тайшетського Озерлаґу ми сиділи зимою в корпусі, збудованому із залізо-бетону. Рейки, покладені на землю, рейки, забиті сторчма, і рейки, покладені зверху, між ними бетон. Це був залізо-бетоновий куб. Корпус будували взимку, а тому в бетон клали сіль, щоб швидше загусав. Взимку та вогкість замерзає, і у висліді всередині камери обростають снігом і кригою. Стіна, що виходить назовні, вкривається також кригою і снігом сантиметрів на 10. Із стелі капає вода, по стінах пливуть патьоки. І ось там без світла ми перебували.

Коли я туди приїхав, то побачив людей, які просиділи там по два-три роки. Мені пощастило — я був там тільки один рік. Я бачив, як в'язні там божеволіли, як перетинали собі вени, як кінчали самогубством. Бачив, як швед, „начальник режиму", бив їх у карцері палицею. Звичайно, на руки тих людей спершу накладали наручники, бо навіть у концтаборах ті бандити бояться політв'язнів.

Я бачив, як у сусідньому корпусі знущалися з жінок. Власне не бачив, а чув їхні крики. Там в основному сиділи черниці з нового руху. Їм наказували робити щось таке, чого вони не могли робити. Наприклад, іти до лазні в неділю. І коли черниці відмовлялися, то з них зривали одяг і голих тягли по снігу в лазню. А там не було гарячої води, бо начальство знало, що вони все одно купатись не будуть.

Люди доходили у тій в'язниці до такого розпачу, що цього не можна й передати. Деякі з них накидалися з кулаками на конвой, і кого не стріляли на місці, того відсилали до Владімірської тюрми. Вважалося ще „щастям" потрапити до Владімірського політізолятору, бо там, у Віхорєвці, всі розуміли, що загинемо.

Звідти нас перевели в Потьму. Там також скерували на спецсуворий режим. Це той самий режим, що його описує в своїй книжці Марченко. Марченко був там два тижні на 10-му лаґпункті і розповідав про людину, що відтяла собі вуха. Так ось, коли ми прибули на той спецсуворий 10-ий, то говорили: „О, ми ж до санаторії приїхали!"...

У висліді всього того люди вмирають сотнями і тисячами. Коли лікар констатує смерть, то людину роздягають догола, кидають на купу вже мертвих і вивозять на кладовище. Одного разу наш начальник загону, розмовляючи з нами, сказав: „Тим, хто буде виконувати норму, обіцяю, що будемо ховати не голими, а в білизні". Але йому, звичайно, ніхто не повірив, бо в таборах такого не існує: ховають тільки голими.

Так ось, оті трупи привозять на вахту, до воріт. Виходить заспаний, невдоволений солдат з розпеченою залізною кочергою і нею пропалює трупи. Бо лікареві не вірять. Солдат бачить, що йде дим, горить м'ясо, люди не ворушаться — значить мертві і можна їх випустити. Тоді ті трупи вивозять і ховають. Влітку — в братських могилах; взимку в Сибіру й на Колимі їх кидали або ставили в ліс у сніг сторчма, а вовки і лисиці об'їдали м'ясо. Кістки потім змішували з землею, і ніяких кладовищ взагалі не було.

А в Потьмі я бачив кладовища, які простягаються на десятки кілометрів. Це фактично вже й не кладовища: на місці, де ховали в братських могилах політв'язнів, посадили нові ліси. Молоді дубки, сосонки, берізки. А під їхнім корінням — трупи.

На 10-му лаґпункті ми одного разу вирішили зробити город, і почали копати. І коли втикали лопату в землю, то відразу й бачили: волосся, кістки, себто це була та земля, в якій ховали людей.

А в Сибіру я бачив кладовище, що простягалось на сотні кілометрів. Там лягли незлічені тіла японців, німців, українців, росіян, жидів — вже не сотні тисяч, а мільйони.

Що відрізняє совєтські табори від німецьких? Думаю, що найстрашніша відмінність — це демагогія. В совєтських таборах конвой, охорона, офіцери КҐБ примушують в'язнів кричати „ура" совєтській владі, проводять політзаняття, примушують тих, кого зламають, носити червоні опаски, брати участь в „активі", доносити на своїх товаришів.

А чи знаєте про те, що КҐБ вдається ще й до такого: викликають родичів політв'язня і кажуть, що ось ваш чоловік — у таборі. Ви можете полегшити йому долю. Якщо захочете нам допомогти, то ми допоможемо вашому чоловікові. Співпрацюйте з нами, станьте нашим таємним донощиком — і тоді ми його пошлемо туди, де краще харчують, де він не загине. А коли відмовитесь, то не сподівайтесь нічого доброго для вашого чоловіка. І слабі люди не витримують, дають підписку, і стають співробітниками, донощиками КҐБ.

Певна річ, що кожний з таких людей думає: „Я їм підписку дам, але нічого не скажу". Однак, це дуже наївно. Наївність полягає в тому, що минає якийсь час і КҐБ підсилає до такої людини провокатора. Провокатор поговорить з тією людиною на якусь антисовєтську тему, розповість йому анекдот. Ще минає кілька днів, може тиждень, Викликають того родича політв'язня до КҐБ і говорять: „Ну, кого бачили? Може щось чули, цікаве?" — А той: „Ні, нічого не чув". — „Ах ти ж наволоч, — кажуть йому, — ах ти ж мерзотник! Та ти ж із таким і таким розмовляв на антисовєтську тему, ми це знаєм!" — Ну, людина розуміє, що її „продали", що з нею розмовляв провокатор. Що ж, вилають її останніми словами і скажуть: „Тепер іди і пам'ятай, що коли наступного разу нам не доповіси, то самого тебе в тюрму посадимо і родич твій загине". — Він іде. Підсилають йому другого провокатора. Але людина ж чесна, в неї брат, сестра, мати чи батько у в'язниці. Вона знову не йде до КҐБ, знову мовчить. Знов її викликають і запитують, чи щось чув, чи когось бачив. „Ні, не бачив і не чув". — „Ах ти ж такий, матьперемать!" — І кажуть: „Ти із таким і таким бачився, ти з ним говорив, що ж ти? Ми все знаєм!" . . . — І так залякають людину, що коли вона стрінеться з іншою, чесною людиною, яка дійсно скаже щось антисовєтське, то вже вважає ту людину за провокатора, йде до КҐБ і розповідає, а потім з жахом довідується, що оту особу заарештували. Страшно й подумати про те, що діється в душі такої людини.

Я не хотів би бути пророком, не хотів би, щоб мої слова справдились, але тут, на Заході, здається, побачать на власні очі, що таке комунізм. Настільки тут безтурботно живуть люди, настільки не розуміють, що живуть без мети, а комунізм має мету: підкорити під свою руку всі оці вільні держави.

Комуністи хочуть бути тут господарями, до цієї мети вони йдуть підкупом, убивством, насильством, демагогією; вони притягають на свій бік всі оті ліві організації, створюють різні провокаційні організації, роблять усе, що в їхніх силах. У висліді: половина Европи в їхніх руках, половина Кореї в їхніх руках, вони захопили Сахалін, Курільські острови, Китай, вони дуже сильні в Індії, в Чіле.

(Закінчення на стор. 5)

Крайовий З'їзд Організацій за Патріярхат УКЦ в Канаді

З нагоди святкувань 2-ої річниці IV Архиєпископського Синоду та Першого Крайового З'їзду Рад Українських Орган'зацій Канади за Патріярхат УКЦеркви у святковому обіді у Вінніпеґу взяли участь ієрархи, священики, делеґати та гості. На світлині на тлі великого портрету Блаженнішого Иосифа та напису „За єдність, помісність, патріярхат" сидять (зліва до права) Преосвященний Андрей, єпископ Саскатуну, о. шамбелян Иосиф Пуляк, декан Вінніпеґу та господар приміщень, де відбувався з'їзд, голова Крайової Ради д-р Михайло Марунчак та Преосвященний Ніль, єпископ Едмонтону, який відправив в церкві св, Андрея в асисті духовенства Службу Божу.

Вінніпеґ (М.Г.М.)—Перший Крайовий З'їзд Українських Організацій за Патріярхат Української Католицької Церкви Канади, який проходив в неділю 10-го жовтня ц. р. у Вінніпеґу, підсумував пророблену працю та прийняв основний статут своєї дії. Понад півтори сотні делеґатів та запрошених гостей принимали участь в нарадах та ухвалах. На з'їзд з привітаннями прибули гості із ЗСА в особах: голови Всесвітнього Товариства за Патріярхат д-ра В. Пушкаря, від Координаційного Комітету—д-р Ю. Городиловський та від УККА—д-р М. Базарко, його екзекутивний директор. Центральні українські установи Німеччини та Австралії прислали свої письмові привітання. Прибули також привіти від Т-ва за патріярхальний устрій УКЦеркви мирян: Англії, Бельгії, Німеччини та Франції. Від мирян в ЗСА д-р Р. Осінчук а від Крайового Товариства ЗСА—д-р З. Гіль, від об'єднання священиків св. Андрея в ЗСА підписався о. Андрушків. З'їзд привітали також українські ієрархи своїми окремими письмами та дорадами. Такі привітання наспіли від: Митрополита Кир Максима, який є зараз в Римі, від архиєпископа Івана Бучка з Риму, від торонтського єпископа Ізидора та Кир Івана Прашка, екзарха Австралії. В Архиєрейській Службі Божій, яка була відслужена з цієї нагоди і якою теж відмічувано ІІ-гу річницю IУ Архиєпископського синоду в Римі принимали участь Преосвященний Кир Ніль та Преосвященний Кир Андрей. Вони теж взяли участь в святковому обіді делеґатів та гостей.

Наради з'їзду почалися в неділю вранці привітанням голови Крайової Ради д-ра М. Марунчака та молитвою, яку провів о. шамбелян И. Пуляк, господар приміщень школи і парафії св. Андрея, де відбувався з'їзд. В звітуванні принимали участь д-р М. Марунчак та д-р Ю. Пелех, перший говорив, що зроблено в організаційній ділянці на терені Канади, а другий про спроби координації патріярхальної акції. На терені Канади працює під цю пору 9 провінційних та місцевих рад в таких місцевостях, як Вінніпеґ, Торонто, Монтреаль, Оттава, Ошава, Саскатун, Калґарі, Едмонтон, Ванкувер. Всі ці Ради об'єднують понад 250 льокальних організацій та парафій, із членством, яке йде у великі тисячі осіб. Для інформації членства Крайова Рада стала видавати Інформаційний Бюлетень. Великим плюсом в цілому русі за патріярхат на терені Канади є те, говорив звітодавець, що організована спільнота близько співпрацює зі священством та своєю Ієрархією. Цей момент гідної репрезентації руху з великими компліментами для канадійської Ієрархії був зокрема підкреслений в привітаннях з Европи, Австралії та ЗСА. На відтинку об'єднання патріярхальної дії є також добрі шляхи до завершення, говорив д-р Ю. Пелех.

Статут Крайової Ради був опрацьований окремою комісією, яку очолював д-р Осип Метелля. З уваги на те, що делеґати заздалегіть стримали його, він пройшов з малими доповненнями та одноголосною ухвалою. Дискутанти висловили признання звітуючій Крайовій Раді та схвалили осідок КР на наступну каденцію далі в місці осідку Митрополита Канади. Звітування і дискусія проходила дуже ділово, чому причинилося теж вміле ведення нарад, яке спочивало в руках президії з'їзду, до якої входили д-р проф. Кость Біда, Оттава, предсідник, його заступник Анна Баран, Саскатун та д-р М. Суховерський, Едмонтон. Секретарював Михайло Чипчар, Монтреаль.

Точно перед початком Архиєрейської Служби Божої, номінаційна комісія в складі: д-р Б. Білаш, З. Круцько, мґр Є. Мастикаш та інж. Леоніда Вертипорох, проголосила склад Крайової Управи на наступних два роки. Пропонований склад з'їзд прийняв одноголосно. До Крайової Управи та Контрольної Комісії ввійшли: (див. нижче).

В 12-ій годині приявні на з'їзді враз з молоддю Пласту та СУМ-у та українськими ветеранами, які вже ждали з своїми прапорами і вишикованими рядами на подвір'ї вирушили походом до церкви св. Андрея, щоб вислухати Архиєрейської Служби Божої та заслати молитви за успішність нарад та реалізацію постанов IУ Архиєпископського Синоду. Напереді несено прапори, за ними ішли понад сотня молоді обох організацій, а за ними президія з'їзду, гості зі ЗСА, Крайова Управа, голови місцевих Рад, делеґати з провінцій а вкінці місцеві делеґати та місцеві гості.

Під час Служби Божої науку про постанови IУ Архиєпископського Синоду та заохоту, щоб в правді та гідності змагатися за добро своєї Церкви та спасіння душ, сказав Преосвященний Ніль. В асисті Ієрархові були: о. шамбелян И. Пуляк, о. д-р С. Семчук, о. протоігумен В. Підскальний, ЧСВВ, о. крилошанин С. Іжик, о. Степан Хабурський, о. Антін Пакош.

Після Служби Божої всі учасники з'їзду зібралися за святковим обідом у великій шкільній залі школи, щоб тут вислухати привітань Преосвященного Кир Андрея та його розповіді, що до цього часу зроблено зі сторони Ієрархії в справі патріярхату. Невдачі, які стрінуто, є тільки на те, щоб ще краще та гідніше працювати. Архипастир вказав і на помилки та труднощі в цій священній справі.

Окремою важливою точкою цього святкового обіду була доповідь Романа Осташевського, голови едмонтонської Ради п. н. „Наша дальша акція за патріярхальний устрій Української Католицької Церкви". Доповідач наголосив потребу відпорности невдачам та тверду психологічну підготову на майбутнє. Він закликав дати всесторонню підтримку Його Блаженству Блаженнішому Иосифові та своїй Ієрархії на чолі з Митрополитом Максимом, як теж всім ієрархам, які стоять на принципах української патріярхії. На обіді були привітання гостей, а підсумки дня зробив нововибраний голова д-р М. Марунчак, складаючи одночасно подяку Ієрархії, головам Рад, делеґатам, гостям та господарям приміщень з'їзду за їхню участь. Він запевнив усіх про відданість ділу та близьку кооперацію зі всіми, яким добро патріярхального оформлення Церкви лежить на серці.

З крайових організацій Канади принимали участь в нарадах та святкуваннях представники: КУК, ЛУКЖ, УНО, ЛВУ, СУМ, Пласт, СУК, ОЖ ЛВУ, УКТ, СГД, Стрілецька Громада, Об'єднання Вояків І-ої Дивізії УНА, УГТ, ОУВЛК, НТШ та інші. З льокальних були заступлені: Народні Доми, Читальні Просвіти, кооперативи, молодечі клюби та інші.

Крайова Управа Ради Українських Організацій за Патріярхат УКЦеркви в Канаді

Д-р Михайло Марунчак—голова, Вінніпеґ, д-р Юліян Пелех. Торонто, Зенон Круцько, Вінніпеґ, Роман Осташевський, Едмонтон, Анна Баран, Саскатун,—заступники, д-р Б. Н. Білаш—секретар, Вінніпеґ, інж. Леоніда Вертипорох,-заступниця-секретаря, Торонто, Лев Рудницький — касир, Вінніпеґ, інж. Ю. Курис,—фінансовий референт, Торонто, Люба Федорків — організаційний референт, Вінніпеґ, д-р Микола Кушпета, Торонто,—заступник організаційного референта (схід), Торонто; члени: інж. В. Кунда, Едмонтон, д-р М. Стадник, Саскатун, І. Гуйда і Віра Бучинська—Вінніпеґ, мґр Є. Мастикаш, Торонто, інж. В. Захаркевич, Монтреаль, Григорій Порохівник, Едмонтон, д-р Ілярій Чеховський, Калґарі; Контрольна Комісія: д-р Осип Метелля, Вінніпеґ, проф. Евген Вертипорох, Торонто, проф. Роман Брикович, Монтреаль, Іван Зельський, Вінніпеґ, д-р М .Суховерський, Едмонтон, та заступники: Остап Нагачевський, Саскатун, Володимир Ярош, Оттава.

Пласт на Карпатській Україні у 50-ліття його заснування

ДО ДІЯЛЬНОСТІ ПЛ. СЕН. МИКОЛИ ВАЙДИ В УЖГОРОДІ

Польська шкільна влада не дала мені права навчання в українських школах Галичини, як негромадянинові Польщі й я скористав з того, що шкільна влада Карпатської України (тоді Підкарпатська Русь) потребувала кваліфікованих учителів і я вислав потрібні документи.

В короткому часі я дістав завізвання вчити до Державної Торговельної Школи в Севлюші. Тут, я зорганізував два пластові курені ч. 15 хлоп'ячий і ч. 16 дівочий і вів виховну працю.

У 1924 р. мене службово перенесли до Державної Торговельної Академії в Ужгороді, де був директором А. Штефан, свідомий і діяльний діяч Карпатської України-соборник в повному розумінні в своїй довголітній діяльності. По році Торговельна Академія перенесена була до Мукачева, а мене як організатора Пласту лишено в Ужгороді та приділенно до Державної Гімназії. Рівночасно я обняв провід цілого Пласту для української молоді. У ті часи лише від молоді треба було приступити до виховної праці на українській соборній плятформі.

По заснуванні Пласту при Державній Торговельній Академії (Курінь ч. 2) я заснував два курені при Горожанській Школі в Ужгороді й поручив їхній провід — учителям Фердинанду Балицькому, хлоп'ячий ч. 4 і Питрицький — дівочий Курінь ч. 5.

Черговим етапом була організація пластового куреня при Греко-католицькій Учительській Семінарії теж в Ужгороді. В тій Семінарії був директором о. А. Волошин, пізніший Президент Карпатської України.

Найбільш відповідним провідником цього куреня був Микола Вайда, який тепер перебуває у Філядельфії. Це була свідома молода людина, яка радо взяла на себе тягар організації і проводу пластової молоді. Так постав 33-ий Курінь (Відділ) Пласту в Ужгороді ім. М. Лучкая. По реєстрації молоді, набуто однострої і почалася виховна праця за точною виховною системою Пласту в Галичині. Пл. сен. Микола Вайда вповні оправдав своє призначення. Він цілою душею віддався праці в Пласті й заслуговує на те аби присвятити йому ці рядки спогадів. а разом з тим виявити йому признання за його добру й віддану працю для добра нашої молоді.

Микола Вайда по реєстрації куреня підготовив молодь до зложення І-ої пластової проби, яка відбулася під моїм проводом. Молодь була добре підготована і мала добру поставу. Рівночасно друг Микола Вайда вів освідомляючу культурну працю. На академії в честь Івана Франка підготовив живий образ „Каменярі". Цілий гурт молоді з молотами на плечах на сцені, „лупали скалу", а гуртковий Федір Тацинець прегарно деклямував вірш Івана Франка „Каменярі". У 1939-ому р. цей гуртковий загинув смертю Героя за Карпатську Україну.

Крім цього Микола Вайда дописував до журнала „Пластун"-, який виходив в Ужгороді та вів „Куток Вовченят",—основу Пласту. По закінченні науки в Ужгороді, вже як учитель у своєму рідному селі Великій Копані, а також в Севлюші, Вілоку, Берегові і Ясіню продовжував свою пластову організаційну діяльність, як член Окружної Пластової Команди.

Дуже цікава його діяльність виявилася в містечку Вілоку, Берегівської округи, на самій границі з Мадярщиною. Це містечко було цілком змадяризовано і тут друг Микола заснував гурток пластової молоді. Він влаштував тут „Перше Народне Свято" з походом пластунів на яке прибули теж пластуни і пластунки з околичних міст. Похід містечком та уряджена святочна академія зробили велике враження на майже змадяризованих селян.

Найбільше прибуло пластунів з 8-го Пластового Куреня в Берегові під проводом пл. сен. проф. К. Заклинського та інспектора Івана Гриця. Крім того були пластуни зі Севлюша, Хусту, Великої Копані, Королеви над Тисою та інших осередків. Одні приїхали потягом, другі на роверах. Похід вулицями зі співом українських пісень, а потім спортові змагання та різні забави були великою атракцією для змадяризованого містечка. Особливо, зробив враження уряджений пластовий табір з гарною національною програмою під час ватри. У неділю усі були в церкві. Співали Службу Божу в українській мові. Один юнак читав „Апостола", а другий „Вірую" з участю хору молоді. Місцеве змадяризоване населення не могли надивуватися нашій молоді і це викликало великий вплив в пробудженні національної свідомості.

Пізніше пл. сен. Микола Вайда був Комендантом Карпатської Січі на округу Севлюш.

Сьогодні, особлива велика заслуга пл. сен. Миколи Вайди, що він узяв на себе великий труд видати більшу працю про „Пласт на Захарпатті". Він передав мені грунтово оброблений машинопис своєї праці до перегляду та доповнення, перегляду та вказівок.

По минулих літах, така праця вимагає особливої уваги і дуже тяжко одній особі без співпраці інших діячів Пласту на Карпатській Україні, все точно й повно написати. Важливе, що пл. сен. Микола Вайда хоче опертися не лише на спогадах, а на документаціях, актах, пластової преси та різних пластових виданнях того часу.

Безперечно це - поважний труд, але конче треба таку працю видати і треба щоб всі бувші пластові провідники молоді та ті, що були в рядах Пласту на Карпатській Україні, прийшли з матеріяльною допомогою. Є багато в ЗСА і в Канаді та в інших державах людей, які були на Карпатській Україні, є також багато людей, які мають сантимент для цієї нашої Української Землі—які могли б прийти з матеріяльною допомогою для видання цієї праці.

В осени цього року припадає 50-ліття заснування Пласту на Карпатській Україні. Кличемо і прохаємо друзів і симпатиків цієї „найменшої нашої України" прийти з грошовою допомогою.

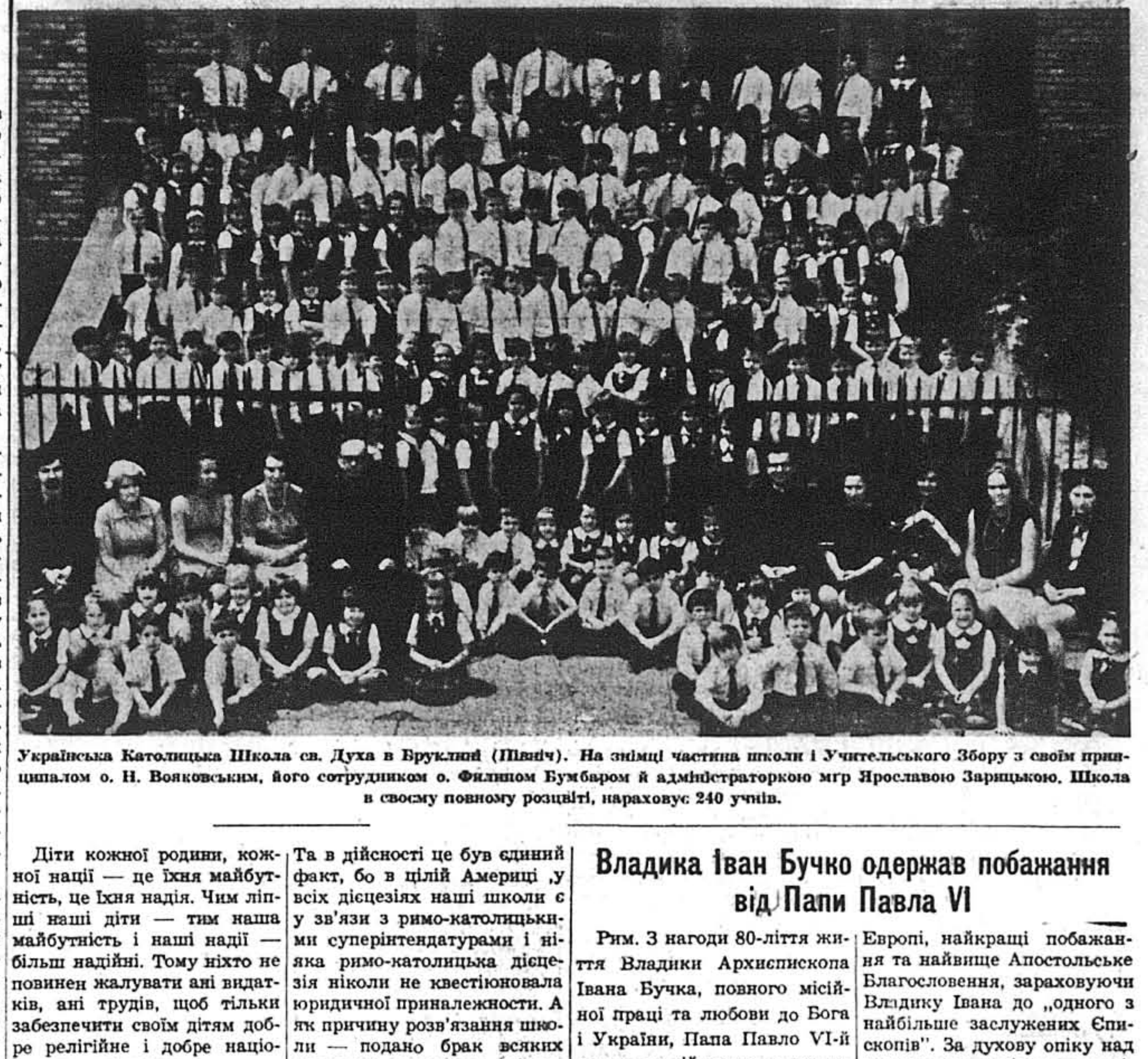
Пл. сен. Леонід Бачинський
був. організатор Пласту в роках 1923-1929.

П. С. Збіркою зайнявся Видав. Комітет.

Всі гроші пожертви просимо висилати на адресу:

Ukrainian Credit Union,
Acct. No. 3374
4814 N. Broad Street
Philadelphia, Pa. 19141

СКРИТА РУШІЙНА СИЛА...

Українська Католицька Школа св. Духа в Бруклині (Північ). На знімці частина школи і Учительського Збору з своїм принципалом о. Н. Вояковським, його сотрудником о. Филимом Бумбаром й адміністраторкою мгр Ярославою Зарицькою. Школа в своєму повному розцвіті, нараховує 240 учнів.

Діти кожної родини, кожної нації — це їхня майбутність, це їхня надія. Чим ліпші наші діти — тим наша майбутність і наші надії — більш надійні. Тому ніхто не повинен жалувати ані видатків, ані трудів, щоб тільки забезпечити своїм дітям добре релігійне і добре національне виховання.

Ось і головна причина, що поміж іншими місцями скупчення наших людей і в Бруклині (Північ) наша українська громада побудувала гарний шкільний будинок. Бо нарід хоче, щоб його школа дбала про освіту майбутнього покоління, від якого залежить наше існування, тут в Америці. Бо нарід хоче, щоб з наших цілоденних шкіл виходила молодь оживлена українським духом, щоб наші цілоденні школи були нездобутими твердинями нашої прадідної віри, нашої рідної мови, і національного почування, щоб релігійно-національне виховання у наших цілоденних школах запалило у серцях і душах нашої молоді цю скриту силу, яка по-геройськи повела б їх в будучності до честі і слави!

Стоїть в Бруклині (Північ) цілоденна парохіяльна школа. Історія її оригінальна. В 1967 р. (дня 1-го вересня), римо-католицький суперінтендент шкіл вилючив її зі зв'язи з суперінтендатурою, розв'язав її, а вслід за цим наспіла заборона далі її провадити. Причиною виключення школи зі зв'язи з римо-католицькою суперінтендатурою було це, що наша школа є інакшої юрисдикції. Та в дійсності це був єдиний факт, бо в цілій Америці ,у всіх дієцезіях наші школи є у зв'язі з римо-католицькими суперінтендатурами і ніяка римо-католицька дієцезія ніколи не квестіюновала юридичної приналежности. А як причину розв'язання школи — подано брак всяких урядових шкільних звідомлень.

Саме, з днем першого вересня 1967-го р., прийшов тут новий парох і застав страшний стан шкільних справ. Все ж таки з днем 9-го вересня 1967-го р., українська католицька школа св. Духа в Бруклині розпочала правильну науку в школі. Кожний рік поповнювалися кляси учнями. Сьогодні в Садочку і від І до VIII кляси є 240 учнів. Увесь учительський збір — самі українці. Ходиш по коридорах і подивляєш, як усе справно уложено і в найбільшім порядку відбувається. Але треба знати, що Адміністрація Школи спочиває в залізних руках мгр Ярослави Зарицької, що безплатно виконує свої обов'язки. Асистентка ж принципала школи, Зеновія Шанц з найбільшою посвятою і подивугідною енергією береже точного виконання плянів шкільної науки. В одній зі шкільних заль, саме відбувається наука релігії. Хто вчить релігію у всіх клясах цілоденної школи в Бруклині? Старенький парох, 73-літній священик, хворий на серце... Але сидить і вчить; він теж безплатно виконує свій обов'язок.

Микола Брохович

Ювілей заслужених громадян

Неділя 26-го вереня 1971 р. залишиться надовго в пам'яті п-ва Михайла і Анни Бобрів, які живуть в Россфорді, Огайо. Цього дня їхні діти Богдан і Люба зробили для своїх батьків приємну несподіванку з нагоди їхнього 25-літнього ювілею щасливого подружнього життя. Вони запросили родину, друзів та приятелів, які зійшлися на означений час до хати п-ва Бобрів.

Під час гарної гостини, про яку подбав син Богдан, зложили для ювілятів привіти та побажання від імени: місцевої парохії св. Михаїла о. Лев Біляс, син Богдан від себе і сестри, та Петро Мицак від імени всіх присутніх. Після привітів п-во Бобри щирими словами подякували усім присутнім і дітям за гарну несподіванку та за гарні дарунки.

П-во Бобри є активними членами при українській католицькій парохії св. Михаїла в Россфорді, де Михайло Бобер є дяком і дириґентом хору. Він також є активним фінансовим секретарем в УНСоюзі, Відділ 235.

Під час дружньої атмосфери на заклик Петра Лаголи, присутні зложили $54, з того призначено $44 на Визвольний Фронт, а $10 на пресфонд „Свободи". Жертвували: по — $10: М. Бобер, д-р П. Василишин, д-р Б. Масик, по — $5: П. Лагола, П. Мицак, $3 — П. Луківський, по $2: И. Бобак, І. Андрик, Б. Спек, о. Л. Біляс, М. Закорчений, $1 — І. Теплий.

П. М.

Владика Іван Бучко одержав побажання від Папи Павла VI

Рим. З нагоди 80-ліття життя Владики Архиєпископа Івана Бучка, повного місійної праці та любови до Бога і України, Папа Павло VI-й долучив свій голос до поздоровних телеграм і листів, що в ті дні надійшли до Риму з усіх кінців світу. Папа Павло VI-й переслав Архиєпископові Іванові Бучкові, Апостольському Візитаторові для українців - католиків у Зах. Европі, найкращі побажання та найвище Апостольське Благословення, зараховуючи Владику Івана до „одного з найбільше заслужених Єпископів". За духову опіку над повоєнними політичними втікачами з України, без різниці віровизнання, як і за допомогу нашим воякам у Ріміні й ін. місцевостях, Архиєпископа Івана Бучка популярно називають Архипастирем Скитальців.

Заслужений Ювілей Кредитової Спілки в Сен Кетеринс, Онтаріо

Із скромних початків, та поборення різних початкових трудноцщів Кредитова Спілка в Сейнт Кетеринс, Онтаріо, Канада за 25-років свого існування розрослася завдяки відданій праці її провідників, у поважну фінансову установу, яка у багатьох випадках значно допомагає своєму членству. Реальностеві позики, пожертви на культурно-освітні, церковні і суспільно-громадські цілі-це гарний 25-ть річний реєстр праці Кредитівки, який дня 2-го жовтня ц. р. о год. 6.30 веч. у залі УНО в Сейнт Кетеринс відзначено ювілейним бенкетом і забавою. Понад двіста осіб засіли за обильними столами, коли голова П. Дяків відкрив бенкет змістовим словом і попросив о. д-ра протопресвітера М. Комара провести молитву і поблагословити Божі дари. За почесним столом засіли представники світських і церковних організацій та гості з Торонто, як представники Кредитової Кооперативи в особах її голови В. Ситника і голови Кредитового Комітету п. Хахули. Побіч о. д-ра протопресвітера М. Комара із його дружиною, виначних і заслужених довголітніх працівників кредитівки, було призначено почесне місце В. Дідюкові. який як член Головного Уряду, голова його Головної Ради і кореспондент „Свободи" мав змогу зложити привіт та побажати дальших успіхів. Основник Кредитівки і довголітній її працівник п. Мончак прочитав історію Кредитівки від початків її заснування, згадав і підкреслив працю цілого ряду і тих, що вже відійшли від нас, і тих, що ще дальше продовжують працю, та висловив їм подяку і повне признання, а численна публіка нагородила їх щирими оплесками. Привіт зложив також голова Кредитової Кооперативи при УНО в Торонто В. Ситник, та о. д-р протопресвітер М. Комар. Щирим словом подяки господаря бенкету-голови Кредитової Спілки—П. Дякова та спільною молитвою о. д-ра П. Комара закінчено бенкет-до якого успіху причинились всі члени Управи, а головно наші пані, які задоволили всіх присутніх. Зараз по закінченні бенкету відбувалася товариська забава на якій ще довго, бо понад північ присутні гарно абавлялись, маючи при тім змогу дальшої виміни думок.

Срібний Ювілей Кредитової Спілки пройшов. Впродовж цього часу зробила вона дуже багато для української громади. Тепер слово за тією громадою. Здається, що на так велику українську громаду в Сейнт Кетеринс і околиці (понад 10-ть тисяч) 600 членів Кредитової Спілки-абсолютно замале. Вже хіба найвищий час, що б всі ми зрозуміли ідею кооперації бо у ній наша єдність й сила! Наколи за 25-років Кредитова Спілка розпочинаючи свою працю з 25 членами-зробила так багато доброго для української спільноти, то як далеко більше й краще могла б вона розвинути свою працю, наколи б бодай половина наших людей стали її членами. Може дасть Бог, що срібний Ювілей Кредитової Спілки у Сейнт Кетеринс, стане рушійним у її дальшому рості

В. Дідюк

Українські рільники під російськими написами

Київ. — „Майже 20 000 комбайнерів, молодих механізаторів республіки змагались за звання кращого", інформувала „Молодь України„ з 19 жовтня. В тому „соціялістичному змаганні напередодні свята комсомолу України" перше місце зайняв комбайнер А. Дяченко з Дніпропетровщини, який зібрав площу в 390 гектарів і намолотив своїм комбайном 12 940 центнерів зерна. Було ще чимало інших нагороджених. За таку працю українські хлібороби дістали: „Почесні знаки ЦК Всесоюзного Ленінського Комсомолу „Трудовая доблесть" та „Золотой колос", цінні дарунки і грамоти. На кількох світлинах в „Молоді України" зображено групи переможців у важкій праці. З прізвищ та місцевостей — це все українці, але кожний з них має впоперек грудей велику стрічку з наступним написом: „Победитель 1971 года",

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1971 РОКУ

Місяць вересень придбав УНСоюзові 356 нових членів. Можна б радіти цим числом, якщо б число втрат за той самий час було на багато менше. Але втрати винесли 406 членів й так місяць закінчився дефіцитом рівно п'ятдесят членів. Ця втрата тим болючіша, що йдеться вже не про вакаційний місяць, але про перший місяць осені, яка по традиції була досі найщедрішою в нові члени. И тому нам треба бити на тривогу, щоб ми, не дай Боже, не втратили цієї осені і з нею цілого року нашої праці. Бо закінчити рік недобором, замість потрібної для дальшого росту надвишки, рівнялося б втратою року і кроком взад, замість вперед.

Закликаємо всіх, а зокрема наших випробуваних, в постійній розбудові УНСоюзу організаторів, секретарів й інших відділових, окружних і головних урядовців, щоб вони вже не дозволили собі втратити ні одного дня, але з запалом, який їх ціхував майже всю довгу історію нашої установи, взялися надробляти занедбане. Вже на дні, а не на місяці чи тижні, треба рахувати час цьогорічної кампанії. І кожний день слід присвятити союзовій праці. Якщо візьмемося до запопадливої праці, тоді ще буде доволі часу, щоб запевнити і цьому рокові добрий вислід. Але якщо дальше відкладатимемо на пізніше конечну роботу, тоді час переження наші пляни й кінець року заскочить нас на половині, чи трьох-четвертих дороги до так дуже потрібного нам — успіху.

Тому, дякуючи найкращим організаторам у місяці вересні: Іванові Малкові, за придбане імпозантне число 21 членів, Василеві Дідюкові (18 членів), Богданові Дейчаківському (13), Степанові Гавришеві (12), Іванові Петрунцеві, Петрові Залузі, Михайлові Захаркові, Михайлові Семкову і Богданові Зоричеві, всі з них придбали по десять членів, впродовж одного місяця вересня, — і кличемо всіх других піти їхніми слідами бодай в останні місяці цього року. Хочемо вірити, що 72 союзові діячі, які досі придбали по десять, або більше членів і на цей черговий рік записалися в аналах УНСоюзу, як його будівничі, прибуде ще вдвоє більше тих, які щиро бажають дальшого росту й повного розквіту нашої, вже понад 77-річної установи. З надією дивимося в недалеку будучність й віримо, що черговий Новий Рік вітатимемо з радістю ще й тому, що він, завдяки нам самим, принесе новий успіх для УНСоюзу, а посередньо і для всієї нашої організованої громади.

ЗДОБУТКИ ЧЕМПІОНІВ ВЕРЕСНЯ 1971 Р.

П. Ч.	Оорганізатор	Відділ	Число чл.	Сума забезп.	
1	І. Малко	320	21	$ 34,000	2 АДД
2	В. Дідюк	407	18	40,500	5 АДД
3	Б. Дейчаківський	233	13	36,000	5 АДД
4	С. Гавриш	83	12	24,000	3 АДД
5	І. Петрунцьо	78	10	22,000	3 АДД
6	П. Залуга	183	10	11,000	
7	М. Захарко	349	10	10,000	
8	М. Семків	379	10	7,500	
9	В. Зорич	432	10	25,000	

320 І. Малко — 21

407 В. Дідюк — 18

233 Б. Дейчаківський — 13

83 С. Гавриш — 12

78 І. Петрунцьо — 10

349 М. Захарко — 10

379 М. Семків — 10

432 Б. Зорич — 10

ЗДОБУТКИ ОКРУГ ПО КІНЕЦЬ ВЕРЕСНЯ 1971 Р.

П. Ч.	Округа осідок	Кількість Відділів	Придбав чл. у вересні	Разом у 1971 р.
1	Чикаґо, Ілл.	35	33	312
2	Філядельфія, Па.	37	35	261
3	Ню Йорк, Н. Й.	36	25	248
4	Дітройт, Миш.	20	37	241
5	Клівленд, Огайо	19	27	221
6	Торонто, Онт.	23	30	178
7.	Перт Амбой, Н. Дж.	12	18	116
8	Піттсбурґ, Па.	19	7	108
9	Вінніпеґ, Ман.	22	3	107
10	Нюарк, Н. Дж.	22	11	103
11	Рочестер, Н. Й.	8	9	99
12	Ню Гейвен, Конн.	15	7	91
13	Валтимор, Мд.	9	28	81
14	Джерзі Сіті, Н. Дж.	11	10	72
15	Аллентавн, Па.	12	12	61
16	Сиракюзи-Ютика, Н. Й.	14	7	56
17	Шамокін, Па.	20	18	51
18	Монтреаль, Квіб.	9	8	50
19	Ніяґара, Онт.	9	4	48
20	Пассейк, Н. Дж.	6	7	41
21	Янґставн, Огайо	10		39
22	Трой, Н. Й.	7	8	36
23	Воффало, Н. Й.	10	2	28
24	Вилкс Бери, Па.	9	1	16
25	Вунсакет, Р. Ай.	7	—	15
26	Бостон, Масс.	5	3	14
27	Міннеаполіс, Минн.	6	4	11
28	Скрентон, Па.	10	—	8
29	Лудлов, Масс.	5	—	3
30	Ст. Луіс, Мо.	7	—	3
31	Необ'єднані Відділи	27	1	62

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ВЕРЕСНЯ 1971 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

Ч. П.	Організатор	Відділ	Кільк. чл.
1.	В. Дідюк	407	149
2	С. Гавриш	83	116
3	В. Оріховський	353	71
4	Є. Репета	292	64
5	М. Семків	379	58
6	А. Кігічак	240	57
7	Т. Шпікула	221	47
8	В. Зорич	432	44
9	В. Гірняк	341	40
10	А. Іванюк	106	38
11	П. Федик	292	32
12	М. Хоманьчук	5	31
13	М. Ткачук	114	30
14	Т. Кубарич	217	29
15	Квітка Стецюк	25	26
15	П. Головачук	42	26
15	Р. Чучкевич	346	26
18	Люба Васько	94	25
18	М. Федишин	155	25
20	А. Джула	161	23
20	М. Нич	397	23
22	М. Турко	63	21
23	Р. Куропась	20	20
24	В. Палідвор	204	19
24	І. Кніґницький	430	19
26	А. Ціздин	55	18
26	В. Запаранюк	484	18
28	А. Вовк	6	17
28	М. Бобечко	102	17
28	М. Бобер	235	17
28	А. Скібіцький	285	17
28	В. Попович	367	17
28	Л. Вовк	444	17
34	А. Слюсарчук	174	16
34	М. Захарко	349	16
34	Ю. Варанюк	371	16
36	А. Саноцький	158	15
36	М. Кальба	226	15
36	А. Копистянський	327	15
36	Е. Притула	337	15
36	О. Ярема	372	15
41	М. Отрок	14	14
41	Анна Гарас	47	14
41	П. Когут	56	14
41	Д. Кошильовський	183	14
41	М. Гентош	305	14
41	В. Вишиваний	361	14
41	О. Хома	383	14
48	І. Гуцалюк	147	13
48	П. Залуга	183	13
48	Д. Пиш	458	13
51	В. Верещинський	75	12
51	Ольга Марущак	82	12
51	Р. Припхан	399	12
51	І. Телюк	414	12
51	Софія Куца	440	12
56	П. Шевчук	13	11
56	О. Сидор	90	11
56	Марія Гаравус	137	11
56	Ґеновефа Жеребняк	180	11
56	С. Мелінишин	220	11
56	П. Дяків	427	11
62	І. Петрунцьо	78	10
62	П. Бабич	115	10
62	Г. Корб'як	146	10
62	Стела Раси	171	10
62	П. Ліщак	230	10
62	П. Сильчак	257	10
62	В. Труфин	266	10
62	В. Гавриляк	316	10
62	Г. Кисіль	336	10
72	О. Продивус	356	10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ВЕРЕСНЯ 1971 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Число Відділу	Місцевість	Число чл.
1	240	Клівленд, Огайо	71
2	379	Чикаґо, Ілл.	58
3	221	Чикаґо, Ілл.	49
4	106	Чиґако, Ілл.	46
5	432	Торонто, Онт.	44
6	361	Ню Йорк, Н. Й.	36
7	94	Гамтрамк, Миш.	32
7	292	Дітройт, Миш.	32
9	5	Асторія, Н. Й.	31
9	217	Рочестер, Н. Й.	31
11	42	Пассейк, Н. Дж.	29
12	320	Балтимор, Мд.	28
13	51	Чикаґо, Ілл.	27
13	101	Колчестер, Конн.	27
13	183	Дітройт, Миш.	27
13	407	Торонто, Онт.	27
17	20	Гамтрамк, Миш.	26
17	25	Джерзі Сіті, Н. Дж.	26
17	161	Ембридж, Па.	26
17	346	Клівленд, Огайо	26
21	155	Перт Амбой, Н. Дж.	25
21	204	Ню Йорк, Н. Й.	25
23	6	Гастінґс он Гадсон, Н. Й.	24
24	397	Філядельфія, Па.	23
25	233	Лорейно, Огайо	22
25	508	Єловнайф, Ман.	22
27	63	Форд Сіті, Па.	21
28	371	Нюарк, Н. Дж.	20
29	158	Бруклин, Н. Й.	19
29	174	Дітройт, Миш.	19
29	353	Ню Бронсвік, Н. Дж.	19
29	418	Торонто, Онт.	19
29	430	Філядельфія, Па.	19
29	484	Ютика, Н. Й.	19
35	55	Куртіс Бей, Мд.	18
35	344	Бавид Брук, Н. Дж.	18
35	471	Монтреаль, Квіб.	18
38	47	Бетлегем, Па.	17
38	56	Вілінґ, Вест Вірдж.	17
38	83	Філядельфія, Па.	17
38	102	Клівленд, Огайо	17
38	146	Дітройт, Миш.	17
38	235	Россфорд, Огайо	17
38	285	Рочестер, Н. Й.	17
38	367	Рочестер, Н. Й.	17
46	8	Йонкерс, Н. Й.	16
46	14	Нюарк, Н. Дж.	16
46	147	Алентавн, Па.	16
46	327	Гемпстед, Н. Й.	16
46	336	Клівленд, Огайо	16
46	349	Менвіл, Н. Дж.	16
46	372	Плейнфілд, Н. Дж.	16
46	444	Саскатун, Саск.	16
54	115	Кантон, Огайо	15
54	226	Денвер, Колорадо	15
54	337	Валтимор, Мд.	15
54	375	Філядельфія, Па.	15
54	505	Канора, Саск.	15
59	127	Боффало, Н. Й.	14
59	156	Честер, Па.	14
59	220	Чикаґо, Ілл.	14
59	305	Магони Сіті, Па.	14
59	316	Рочестер, Н. Й.	14
59	340	Нюарк, Н. Дж.	14
59	341	Віндзор, Онт.	14
59	383	Бріджпорт, Па.	
59	423	Чикаґо, Ілл.	14
59	447	Томсон, Ман.	14
59	458	Гамільтон, Онт.	14
70	10	Філядельфія, Па.	13
70	76	Нюарк, Н. Дж.	13
70	82	Дітройт, Миш.	13
73	32	Філядельфія, Па.	12
73	295	Акрон, Огайо	12
73	352	Честер, Па.	12
73	356	Омага, Небраска	12
73	387	Вилимантик, Конн.	12
73	399	Чикаґо, Ілл.	12
73	414	Ню Гейвен, Конн.	12
73	440	Торонто, Онт.	12
73	468	Ніяґара он Лейк, Онтаріо	12
82	13	Вотервліт, Н. Й.	11
82	90	Централія, Па.	11
82	180	Акрон, Огайо	11
82	230	Янґставн, Огайо	11
82	245	Трентон, Н. Дж.	11
82	276	Ембридж, Па.	11
82	347	Мілвіл, Н. Дж.	11
82	362	Брістоль, Па.	11
82	408	Торонто, Онт.	11
82	427	Ст. Кетринс, Онт.	11
82	441	Форт Вільям, Онт.	11
93	78	Мейнирсвил, Па.	10
93	153	Філядельфія, Па.	10
93	192	Геркімер, Н. Й.	10
93	194	Ню Йорк, Н. Й.	10
93	234	Елізабет, Н. Дж.	10
93	257	Лос Анджелес, Каліф.	10
93	266	Амстердам, Н. Й.	10
100	402	Етобікон, Онт.	10

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

СПИСОК Ч. 120

П. Левенець, И. Д. Стетт, Б. Р. Кузьма, М. Семчишин, И. Семчишин, Г. О. Семчишин, Л. Костюк, И. Костюк, Т. А. Ґетсів, Т. А. Ґетсів, А. Качмарський, І. Палій, Н. Лепкалюк, д-р, А. Петралія, А. Петралія, П. Янкощук, В. Верґун, М. Дудар, А. Дудар, Ю. Янів, М. Янів, П. Саноцький, М. Глова, А. Трункіс, М. Чорній, Г. Прінґл, М. Тарасюк, А. Пліщук, А. Бондаровський, О. Ф. Акампора, А. Пизанська, О. Мартинюк, І. Балюта, П. Романків, М. В. Михальчук, В. Михальчук, І. Михальчук, Г. Б. Юрчишин, В. Андрушів, М. Чупа, М. Полюхін, д-р, А. Мас, А. Масляк, Т. Орловський, А. Яворський, А. Коен

Сума проголошених чеків .... $ 216.23
Раніше проголошено 29.251.88
РАЗОМ: .... $ 29.468.11

СПИСОК Ч. 121

І. Д. Стетт, І. Іваник, Б. Гольда, В. Лаврів, В. Бучацький, В. Бучацький, І. Гринка, М. В. Михальчук, М. А. Лобур, Т. І. Лобур, А. Лобур, І. Спрай, І. Лаврик, Т. Зосяк, І. Бобела, А. Бобела, І. Ковалевич, І. Якимяк, С. Гасяк, Б. Веньо, А. Мальґівський, Дж. Казим, М. Добош, В. Салабан, В. Білозір, М. Боднар, О. Марич, Я. Несторович, І. Прийма, О. Макаревич, А. Т. Осінчук, З. Осінчук, В. Слуцький, В. Переяславець, Ю. Гарасим, Я. Войнаровський, В. Чопівський, С. Двояк, С. Двояк, К. Двояк, Е. Сукнярський, А. Верцюк, М. Верцюк, К. Нога, Ю. Сохоцький, Е. Василишен

Сума проголошених чеків .... $ 186.16
Раніше проголошено 29,468.11
РАЗОМ: .... $ 29,654.27

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ У ВЕРЕСНІ 1971 Р.

Ч. В.	Організатор	Придбав у вересні	Сума забезпечення		Разом у 1971 р
1	Д. Нанніцен	1	$ 1,000		3
5	М. Хоманьчук	1	500		31
6	А. Вовк	2	6,000	1 АДД	24
8	В. Мандзій	1	1,000		16
10	С. Гавриш	9	21,000	3 АДД	
	К. Хільченковський	3	3,000		13
13	П. Шевчук	3	3,000		11
14	М. Отрок	2	2,000		16
15	О. Зінюк	2	1,000		7
25	Квітка Стецюк	1	1,000		26
27	Люцина Олесницька	3	5,000		4
32	Я. Лебідь	3	3,000		
	А. Хомин	1	1,000		12
33	Софія Оріх	1	1,000		1
37	Анна Гнатюк	2	2,000		8
38	С. Гонза	1	1,000		9
42	І. Чомко	1	5,000		
	П. Головачук	4	10,000	1 АДД	
	С. Гавриш	1	1,000		29
45	М. Сенек	1	2,000		1
46	І. Скаїрчанський	1	1,000		1
47	Анна Гарас	5	13,000	2 АДД	
	С. Гавриш	2	2,000		17
50	Б. Дейчаківський	1	500		
	В. Кичун	1	1,000		3
54	В. Добчанський	3	3,000		3
56	П. Когут	1	1,000		17
57	В. Жмудь	1	1,000		8
63	М. Турко	2	3,000		21
64	І. Бурій	1	1,000		4
70	М. Жук	3	2,500		7
75	В. Верещинський	6	16,000	2 АДД	13
78	І. Петрунцьо	10	22,000	3 АДД	10
82	Оксана Марущак	1	2,000		13
85	Т. Палько	1	1,000		3
86	І. Сервіт	1	1,000		1
88	В. Кас.	2	1,500		5
94	Люба Васько	8	11,500	1 АДД	
	В. Войд	2	3,000		32
102	М. Бобечко	1	500		17
106	А. Іванюк	6	8,500	1 АДД	
	В. Ничай	1	500		46
120	В. Рефт	1	1,000		8
127	Марія Гаравус	2	3,000		14
128	М. Гнова	1	2,000		8
133	Я. Лесюк	1	1,000		5
137	М. Колодруб	3	3,000		7
146	Г. Корб'як	1	10,000		17
147	І. Гуцалюк	1	3,000		16
151	Анна Пилюк	1	3,000		2
153	Б. Артимишин	2	6,000		
	І. Скіра	1	1,000		10
161	А. Джула	3	3,500		26
170	Д. Дидик	1	1,000		7
171	Стела Раси	1	1,000		10
174	А. Слюсарчук	6	10,000	1 АДД	19
176	М. Остап	1	5,000	АДД	8
180	Геновефа Жеребняк	4	3,000	1 АДД	41
183	Д. Кошильовський	1	1,000		
	П. Залуга	10	11,000		27
184	В. Ластовецький	3	4,000		4
191	Р. Колодій	2	3,000		5
204	В. Палідвор	4	3,500		25
208	С. Матвига	2	2,000		5
213	В. Козак	4	4,000		6
217	В. Оріховський	2	5,500	1 АДД	
	Т. Кубарич	1	1,000		31
220	С. Мелінишин	5	12,500	0	14
221	Т. Шпікула	5	10,000	1 АДД	49
223	І. Гринчишин	1	1,000		1
233	Б. Дейчаківський	12	35,500	5 АДД	22
234	І. Іващук	2	3,000		10
240	М. Кігічак	5	16,500	2 АДД	71
242	О. Чабан	2	2,000		3
257	П. Сильчак	1	3,000		10
259	Юлія Туглин	1	1,000		8
266	В. Труфин	1	1,000		10
271	І. Чорно	2	1,500		4
277	Е. Гонотюк	2	6,000	1 АДД	9
285	А. Скібіцький	5	11,000		17
290	Михайлина Іванюк	2	2,000		5
292	П. Федик	1	1,000		32
295	С. Мотрович	2	7,000	1 АДД	12
303	В. Лещук	2	2,000		9
305	М. Гентош	4	14,000	1 АДД	14
307	Д. Галенина	2	6,000	1 АДД	2
320	І. Малко	21	34,000	2 АДД	28
321	Д. Чук	1	500		3
327	А. Копистянський	1	1,000		16
332	К. Мазепа	1	1,000		1
337	Е. Притула	3	3,000		15
341	І. Хрін	1	1,000		14
345	М. Дербуш	1	1,000		6
346	Р. Чучкевич	1	1,000		26
347	Францес Сігур	2	2,000		11
349	М. Захарко	10	10,000		16
350	Т. Фіців	1	2,000		8
353	В. Оріховський	1	1,000		19
361	В. Вишиваний	2	2,000		
	І. Галичин	2	2,000		
	І. Пригода	1	2,000		36
367	В. Попович	1	1,000		17
371	Стефанія Стецій	1	1,000		20
372	О. Ярема	3	3,000		16
374	В. Федорів	1	1,000		3
375	І. Даньківський	2	2,000		15
379	М. Семків	10	7,500		58
383	О. Хома	3	3,000		14
385	Я. Карп'як	3	11,000		4
399	Р. Припхан	1	2,000		12
407	В. Шаран	3	11,000	1 АДД	27
414	І. Телюк	1	1,000		12
416	І. Марчук	1	1,000		3
422	В. Грищишин	4	4,000		9
423	В. Буртняк	1	2,000		14
425	Є. Репета	1	500		3
426	В. Дідюк	4	16,000	2 АДД	4
430	І. Кніґницький	2	2,000		19
432	Б. Зорич	10	25,000		44
439	В. Дідюк	2	1,000		6
441	В. Дідюк	4	11,500	2 АДД	11
443	В. Дідюк	7	11,000	1 АДД	8
445	І. Гаврик	1	1,000		[illegible]
446	В. Дідюк	1	1,000		[illegible]
450	Евстахія Мілянич	2	2,000		4
455	Софія Соколишин	1	1,000		4
456	В. Лаврунів	2	2,000		5
457	Ольга Домбровська	1	5,000		2
458	Д. Пиш	1	2,000		14
460	П. Самаревич	1	5,000		6
462	І. Фаревич	2	7,000	1 АДД	2
464	М. Хомин	2	2,000		3
469	К. Чорномаз	1	1,000		2
472	Стефанія Кочій	1	1,000		7
474	Дарія Мацало	1	2,000		3
476	Н. Марек	1	3,000		1
481	М. Синий	1	1,000		[illegible]
484	В. Запаранюк	4	16,000	1 АДД	18
495	І. Паньків	1	1,000		
	В. Гірняк	1	5,000	АДД	3

Д-р ЯРОСЛАВ ПАДОХ, гол. секретар

Секретарі та Організатори! Приготовляйтеся до недалекої, осінньої кампанії УНСоюзу. Приготуйте список місцевих громадян, які ще не є забезпечені в УНСоюзі, а також тих членів, які недостатньо забезпечені. Відвідайте їх самі або з обласними організаторами.

- Користайте з інформативних брошур УНСоюзу.
- Поширюйте їх масово поміж членами та не-членами УНС.
- Вони поможуть Вам при забезпечуванні в УНСоюзі!

Проблема старшого віку

Дня 7-го листопада 1971 р. у неділю, Бюро Суспільної Опіки влаштовує панель на тему проблем старшого віку. Цей панель відбудеться у приміщенні Українського Літературно-Мистецького Клюбу при 149-ій 2-га Евеню в Ню Йорку. Початок о год. 2 по пол.

Бюро Суспільної Опіки, яке постала заходами Окружної Ради Союзу Українок Ню Йорку та заходами місцевого Відділу „Самопоміч", служить порадами та допомогою зацікавленим особам та знаходиться в бюрах „Самопомочі" 98, 2-га Евеню Ню Йорк (тел. СП 7-1336). Однією з ділянок праці Відділу є інформувати наше громадянство про суспільну опіку, можливості отримання різних допомог чи удогіднень від міського уряду або приватних аґенцій. Намічений панель є ланкою в рямках ширше закросної акції, яку підготовляють наші фахові суспільні робітники для ширшого громадянства.

Тема панелю „Проблеми старшого віку"—на часі та повинна зацікавити не тільки наших сеньйорів, але також наше молодше громадянство. Наші молоді студенти у своєму журналі „Нові Напрями" вже розказали про долю старших, забутих людей, що вигріваються на сонці у давнтанському парку. Багато серед нашого громадянства говориться про долю старших, потребу „Дому Сеньйорів". Ми зустрічаємо їх на громадській роботі, на різних доповідях, у наших родинах. Наші суспільні робітники зустрічаються з ними, коли вони тривожно, немов засоромлено шукають інформації, вказівок або допомоги. Видається, що не дивлячись на те, що так багато серед нас є старших осіб, а проблеми старшого віку стають пекучі, ми мало призадумуємося над ними, а ще менше позитивно працюємо над розв'язкою цього питання. Наших старших осіб та їхні труднощі часто вважаємо самозрозумілими, та рахуємо на те, що „якась організація, може колись займеться цим питанням, або воно „само" розв'яжеться. Це думання не—нове у нашій громаді, але у відношені до старших осіб це є дуже загрозливе. Адже, ми усі старіємося, активи організацій старіються, бракує молодого доросту, та вже в дуже короткому часі навіть наші чолові провідники молодечих організацій перейдуть до категорії сеньйорів не тільки „де номіне", але також і „де факто".

Проблеми старшого віку не починаються раптово, вони наростають впродовж років. Ці проблеми не багато різняться від проблем молодших осіб, одначе вони куди більше загострюються у старших, не якслід підготованих осіб. Зараз Америка налічує 20 мільйонів—10% населення, осіб поверх 65 років життя. У тому числі є 13.000 людей поверх 100 років у 2000 році статистики обраховують буде 28 мільйонів пенсіонерів. У тому числі найдеться багато і наших, тепер ще молодих громадян, а й нашим зараз молодим хлопцям і дівчатам тоді вже теж буде добре з полудня. Виходить, що нам усім треба добре призадуматися над нашою долею. . .

Матеріяльне забезпечення на старші роки є однією з дуже поважних проблем. Наше молоде покоління буде, мабуть, багато краще підготоване фінансово, як його батьки, які прибули до Америки без гроша, а зусилля середнього віку зосередили на забезпеченні майбутнього дітям, які зараз студіюють або закладають власні родини. Новоприбулі 50-тих років, винищені війною, необзнайомлені з американським способом життя часто нехтували різними забезпеченнями, може й рахували на те, що традиційно їхні діти подбають за них, або забезпечили себе теж традиційним „якось то буде". Та й молодше покоління не все може себе забезпечити фінансово. . . Різні родинні катаклізми, хвороби, економічні кризи не одного позбавили фінансової бази. . . Мешканева проблема, зокрема у великих містах є щораз трудніша. Родинне життя розлюзнюється, а і молода родина не може дозволити собі сьогодні на велике мешкання яке примістило б і дітей і батьків, не говориться вже про те, що батьки не все зацікавлені мешкати з дітьми чи внуками.

Крім матеріяльної підготови до старшого віку, важливим є збереження фізичного та духового здоров'я. Така підготова не може відбуватися нашвидкоруч. Окремішні здібності та знання треба розвивати, бо вони занікають. Окремішні зацікавлення розвиваються у впродовж йоків, а різні „габи", набуті у молодшому віці можуть виповнити старшій людині самітні хвилини, а також не раз статися джерелом заробітку.

Проблеми старшого віку є численні. Їх нераз важко розв'язати самій людині, і тут у допомогу старшим мусить прийти громада через різні аґенції та бюра суспільної опіки. Половина труднощів йозв'язана, коли людина може одержати в пору корисну інформацію та спрямовання до відповідної установи. Відомо, що якраз через брак інформацій та брак знання фактів та практики уряду й численних установ суспільного сектора в Америці, наші громадяни часто несуть великі грошові втрати, не користуються доволі легко доступними фондами — створеними якраз для їхньої допомоги чи вигоди, живуть відсталим життям, почувають себе самітно й безпотрібно. Вони незорієнтовані в чому заключуються всі ці численні уряджения і полегші, які створює Америка для своїх громадян-сеньйорів.

Щиро запрошуємо наше ширше громадянство до участі в панелі та дискусії, бо ж проблеми старшого віку заторкують нас усіх.

У 1972 році в ЗСА від раку загинуть 345 000 людей

Американське Товариство для боротьби проти раку (пістряка) повідомило, що без огляду на новіші методи лікування цієї страшної хвороби, в наступному 1972 році в ЗСА від неї загине кругло 345 000 людей. Якщо такі підрахунки Товариства виявляться досить точними, то це означатиме, що в 1972 році помре від раку на 13 000 душ більше, ніж їх померло в минулому році. В багатьох випадках вчасно викриту хворобу вдасться вилікувати, але все таки рак і далі збирає своє страшне живо і є немов пошестю 20-го століття. За передбаченням фахівців, у 1972 році від раку (пістряка) вмиратиме щохвилини дві людини, а за день — 960 осіб. Дещо зменшився відсоток смертности серед жінок завдяки тому, що лікарі навчилися швидко відкривати рак матки. Але серед чоловіків смертність збільшилася на 40 відсотків, найбільше через рак легенів. У 1972 р. від раку легенів мали б померти 56 000 чоловіків і 13 000 жінок, у більшості через куреиня цигарок. Рак дихальних органів найбільше поширений у жінок віком від 40 до 44 років. За підрахунками Товариства, він мав би заатакувати в 1972 р. 71 000 жінок, з яких 32 000 осіб не витримають боротьби за життя. Чималі досягнення зробила медицина в лікуванні раку грудей у жінок.

ФІРМА „В. ПРОТЕКТИВ СИСТЕМ" випускала прилади, які давали тривожні сигнали, коли до мешкання добивались злодії. Фірма брала за один такий пристрій 700 долярів і ґарантувала, що поверне покупцям гроші, коли хтось буде незадоволений. Незадоволених назбиралось дуже багато, але фірма грошей не повертала, а тепер виявилось, що вона взагалі збанкротувала. При перевірці було встановлено, що один такий пристрій коштував насправді не 700 дол., а яких 40 долярів.

ІЄРАРХІЯ УКЦЕРКВИ ЗДІЙСНЮЄ ПОМІСНІСТЬ, СТВОРИЛА ПОСТІЙНИЙ СИНОД

(Закінчення зі стор. 1-ої)

постійного, п'яти-особового Синоду УКЦеркви, „Свобода" мимо багатьох намагань не могла сконтактуватися телефоном з Римом, щоб дістати авторитетне потвердження цієї вістки. В міжчасі, таке потвердження з авторитетних і достовірних джерел одержано із застереженням, що міжнародні пресові агенції і за ними преса сильно перебільшують суперечності між Ватиканом і Синодом УКЦеркви. До речі — запевняють з авторитетних джерел — Верховний Архиєпископ, скликаючи Синод та відбуваючи синодальні наради, поступає точно з попередніми інструкціями Ватиканського Секретаріяту Стану для таких зібрань. Це стверджується і в спільному листі Ієрархії УКЦеркви до Папи Павла VI, в якому — між іншим — сказано: „...Зібрані Ієрархи Української Католицької Церкви, відповідальні перед Богом, Християнською Церквою і своїм народом за спасіння повірених їм душ, зійшовшись з нагоди згаданих торжеств (посвячення храму свв. Сергія і Вакха та відзначення річниць Берестейської й Ужгородської Унії) на свої колегіяльні наради, приходять черговий раз до глибокого переконання, що якою Пастирі одної з Помісних Східніх Церков вони зможуть успішно виконати своє колегіяльне пастирське завдання супроти своєї Церкви тільки у формі синодального діяння згідно з приписами II Ватиканського Собору, а зокрема соборового декрету Про Східні Католицькі Церкви..." В листі в дальшому сказано: „Тому нижче підписані Владики просять Вашу Святість взяти ласкаво до уваги окреме положення Української Католицької Церкви на землях України та вимкові її духові потреби у вільному світі і дозволити Верховному Архиєпископові Української Католицької Церкви діяти в цих вимкових умовинах згідно з постановами Другого Ватиканського Собору..." Листа підписали всі Владики.

Більше про постійний Синод

З авторитетних українських джерел в Римі, потверджуючи повідомлення пресових агенцій про створення постійного Синоду УКЦеркви, рівночасно подають точніші інформації про створення та діяння цього Синоду. Він, цей Синод, був оформлений після схвалення конституції Помісної Української Католицької Церкви, яка передбачає, що постійний Синод складається із трьох найстарших своїми єпископськими свяченнями Владик. Ними є Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий, Архиєпископ Іван Бучко та Архиєпископ-Митрополит Амвросій Сенишин. Конституція дальше передбачає, що голова Синоду, досмертні функції якого конституція признає Верховному Архиєпископові, може адоптувати четвертого члена Синоду і Верховний Архиєпископ вибрав Митрополита Максима Германюка. П'ятого члена Синоду вибирають з-поміж себе Єпископи і цим разом вибір припав Владиці Андрієві Сапеляку з Арґентини.

Постійний Синод УКЦеркви діятиме — згідно з інформаціями — між Архиєпископськими Синодами всієї Ієрархії, які, згідно з конституцією, радитимуть що кожних п'ять років. Сама ж конституція, схвалена теперішнім Архиєпископським Синодом, має перейти ще всілякі уточнення знавцями канонічного права.

Велике захоплення

Уже на першу вістку про здійснення помісности та встановлення постійного Синоду УКЦеркви, подану в надзвичайному виданні „Свободи" в середу, 3-го листопада після полудня, вістка ця з неймовірною швидкістю, очевидно телефонічними повідомленнями між приятелями і знайомими, розійшлася майже по всій Америці. Не тільки з ближчих, але далеких і найдальших місцевостей безнастанно відзвонювали в редакції телефони із запитом, чи це дійсність. Примірники надзвичайного видання „Свободи" з цим повідомленням, що їх вислано до українських крамниць в Ню Йорку, негайно були розхоплені. В поодиноких громадах і парафіях відбуваються кожного дня молебні за успіх Синоду. Як за помахом чарівної палиці зникли давні антагонізми і суперечності, огірчення та безнадійність, а на їх місце прийшла радість та одушевлення.

Синодальні наради закінчаться в п'ятницю

Згідно з повідомленням з авторитетних джерел з Риму, теперішні наради П'ятого Архиєпископського Синоду УКЦеркви закінчаться цієї п'ятниці. Синодальні протоколи і документи, щонайменше частина їх, будуть своєчасно опубліковані.

Повернулись паломники

В середу, 3-го листопада після полудня приземлився на міжнародному летовищі у Філядельфії літак лінії Альіталія із 140 паломниками, що їздили до Риму на торжество посвячення храму свв. Сергія і Вакха та були свідками історичної події проголошення і започаткування П'ятого Архиєпископського Синоду УКЦеркви. Між паломниками був ред. Зенон Снилик, спеціяльний кореспондент „Свободи" на ці врочистості в Римі. До речі, „Свобода" була єдиною українською газетою, що мала там свого редактора. Між паломниками була також працівничка адміністрації „Свободи" пані Квітка Стецюк. Римські репортажі ред. Снилика з фотознімками будуть надруковані в дальших числах „Свободи" і редагованому ним англомовному „Українському Тижневику".

Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий і Митрополит Амвросій Сенишин (зліва) під час торжественного посвячування храму свв. Сергія і Вакха в Римі. Це передане з Риму телефото використала міжнародна преса в повідомленнях про торжество.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ, ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА

Звільнено з праці професора-українця

Ню Йорк. — У найновішому числі консервативного журналу „Нешенел Рів'ю" з 22-го жовтня 1971 р. надруковано повідомлення про звільнення з праці українця, д-ра Филимона Ковтонюка, професора Стейтового Коледжу у Вірджінії, „за не професійну поведінку". Товариство Університетських Професорів, до якого належить д-р Ф. Ковтонюк, дістало від нього скаргу й розслідує тепер справу, передану до суду. Д-р Ф. Ковтонюк мав у тому коледжі стабілізовану посаду „тенюр" і дістав чимало похвал за працю. Журнал подає, що „він є антикомуністичним українським утікачем, завжди висловлювався проти мілітантного противоєнного руху і критикував деякі вислови, прихильні чорній мілітантності, у своїх товариствах, був проти В'єтнамських мораторіїв". Справою оборони прав д-ра Филимона Ковтонюка займається член Товариства Університетських Професорів за академічний порядок Генрі А. Маєрс: 750 Савт Стріт, Геррісонбурґ, Вірджінія, 22801.

Як раніше інформувала „Свобода", д-р Филимон Д. Ковтонюк не раз влаштовував для студентів Стейтового Коледжу Вірджінії лекції й доповіді, під час яких інформував їх про Україну й інші поневолені народи та про їх змагання проти московсько-окупаційного режиму. Він писав і пише антикомуністичні статті до місцевої преси. Свою справу він передав на розгляд суду, вважаючи, що ніхто не може його переслідувати в ЗСА за власні погляди, в даному випадку антикомуністичні. В перших двох судових розправах д-р Ф. Ковтонюк виграв. Тих, хто звільнив його з праці, він позивав на 250 000 долярів.

До Вашингтону прибула індійський прем'єр Індіра Ґанді

Вашингтон. — Індійський прем'єр Індіра Ґанді прибула у середу 3-го листопада ц. р. на важливі розмови з президентом Р. Ніксоном у зв'язку з гострим конфліктом, який настав між Індією і Пакістаном з приводу масакри, яку пакістанська армія перевела і все ще переводить проти бенгальських автономістів у Східньому Пакістані: внаслідку коло 9 мільйонів бенгальців втекли до Індії, створивши для неї важку внутрішню кризу. Індію підтримує Совєтський Союз, а Пакістан — Комуністичний Китай. ЗСА не перестали доставляти зброї Пакістанові і це викликало гостру критику збоку Індії. На короткій зупинці Індіри Ґанді у Ню Йорку привітали її американський амбасадор в Індії Кеннет Кітінґ, індійські амбасадори в ЗСА і Об'єднаних Націях і інші достойники. Її заповіджену нараду з генеральним секретарем ОН У Тантом, який запропонував їй своє посередництва у згаданому конфлікті, відкликано з уваги на несподіване занедужання У Танта і перевезення його до шпиталю. В найближчу суботу Індіра Ґанді прилетить з Вашинґтону до Ню Йорку, щоб виголосити промову до студентів правничого факультету в Колюмбійському університеті, після чого полетить до Парижу.

Створено Комітет для відзначення 250-ліття народження Г. Сковороди

Київ. — У грудні 1972 року промине 250-річчя з дня народження видатного українського філософа, письменника і просвітителя Григорія Савича Сковороди, як сказано в „Літературній Україні" з 13 серпня, „провісника світлого майбутнього своєї батьківщини". Для офіційного відзначення 250-річчя народження Г. С. Сковороди створено „Республіканський Ювілейний Комітет під головуванням академіка АН УССР І. Білодіда". До складу Комітету залучено ще 40 осіб, з відповідальним секретарем І. Стогнієм. Тепер Комітет розроблює плян заходів по підготові і проведенню торжеств, зв'язаних із 250-річчям з дня народження Г. С. Сковороди".

ІЗ СВІДЧЕНЬ ІБРАГІМА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Комуністи з вами вже поруч — на Кубі. Вони обклали вас з усіх сторін підводними човнами з атомовими ракетами.

Я знаю одну таку просту істину: можете сто разів казати дитині, що вогонь пече, не лізь до вогню, але вона не зрозуміє цього ніколи, доки сама не попече собі руки. І ось, коли б не довелось безтурботним західнім людям обпекти свою руку на тому страшному вогні, на якому палають тепер 300 мільйонів людей в СССР і на якому вже корчаться багато мільйонів людей в Европі і в Азії.

(Кінець).

З великим смутком сповіщаємо, що дня 3-го листопада 1971 року несподівано упокоївся в Бозі на 71-му році життя

о. Протопресвітер

АНАНІЙ ТЕОДОРОВИЧ

Адміністратор і Голова Консисторії Української Автокефальної Православної Церкви в Австралії і Новій Зеляндії.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в церкві св. ап. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.: в неділю, 7-го листопада 1971 р. о год. 6-ій веч. — ПАНАХИДА в похоронному заведенні Conroy Funeral Home, 21 E. 2nd St., Bound Brook, N.J.

В понеділок, 8-го листопада, о год. 6-ій веч. в церкві св. ап. Андрія — ЧИН ПОХОРОНУ і у вівторок 9-го листопада 1971 р. о год. 10-ій ранку СОБОРНА АРХИЄРЕЙСЬКА СВ. ЛІТУРГІЯ і закінчення Чину Похорону.

Поховання відбудеться на цвинтарі Rookwood Cemetery, Flemington, Sydney, Australia.

Подаючи до загального відома цю болючу вістку, просимо Всечесне Духовенство і Побожних Вірних Нашої Церкви про участь у похоронних відправах і молитви за душу Спочилого Слуги Божого бл. п. отця Ананія.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

СОБОР ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ і КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ в ЗСА

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого МУЖА і ТАТА

сл. п. о. Протопресвітера проф. **ІГОРЯ ГУБАРЖЕВСЬКОГО**

буде відслужена ПАНАХИДА І ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА у суботу, 13-го листопада 1971 року о 2-ій год. дня на ЦВИНТАРІ ROSEHILL CEMETERY Rt. No. 1 — Linden, N.J.

ЗАУПОКІЙНУ СЛУЖБУ БОЖУ З ПАНАХИДОЮ відслужить Владика АНДРІЙ з Духовенством у неділю, 14-го листопада 1971 року о 10-ій год. ранку в КАТЕДРІ СВ. АНДРІЯ 90-34 139th St. & 91st Ave., Jamaica, N.Y.

Вірних, Друзів та Приятелів ласкаво просимо взяти участь в молитвах за Спокій Душі Спочилого.

В невимовному горі:
ОЛЬГА — дружина
ІРЕНА і ЯРОСЛАВА — донечки

Замість квітів на могилу сл. п. о. ЯРОСЛАВА КЕКІША складаємо 25.00 долярів на „Церкву в Потребі".

Замість квітів на могилу сл. п. ЛЕВА ЛЕПКОГО складаємо 25.00 долярів на Українську Катедру при Гарвардському Університеті.

БРАТСТВО „БРОДИ-ЛЕВ"

Замість квітів на свіжу могилу сл. п. ВАСИЛЯ ШЕРЕЯ складаємо 20.00 долярів на Фонд УВАН.

Зіна і Сергій ЧЕРВИЦЬКІ

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. ЛЕВА ЛЕПКОГО на Пресовий Фонд В-ва „Червона Калина" 10.00 долярів складають

Інж. Макар і Марія КАПЛИСТІ

Ділимося сумною вісткою, що у ніч на 31-го жовтня р. Б. 1971 в Ню Гейвен, Конн. відійшов у Вічність на 79-му році життя постійний секретар Управи нашого Товариства

св. п. **ОЛЕКСІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ КОЗЛОВСЬКИЙ**

почесний доктор Українського Технічно-Господарського Інституту в Німеччині, кол. лектор і довголітній секретар цього ж Інституту, перед тим незмінний секретар Української Господарської Академії в ЧСР.

ПОХОРОН — 4-го листопада 1971 р. на Українському Православному Цвинтарі у Бавнд Бруку, Н. Дж. о год. 3-ій по полудні.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ТОВАРИСТВО АБСОЛЬВЕНТІВ УГА і УТГІ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ мого Найдорожчого МУЖА

бл. п. **СТЕФАНА МРИГЛОДА**

будуть відслужені ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ З ПАНАХИДАМИ в середу, 10-го листопада 1971 року в ЦЕРКВІ СВ. ЮРІЯ в НЮ ЙОРКУ о год. 9-ій рано і в СОБОРІ СВ. СОФІЇ в РИМІ

До ласкавої участи в Богослуженнях і про Молитви в намірені Покійного просить прибита горем і смутком

дружина МАРІЯ з МАТУСОВИХ МРИГЛОД

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

ВШ. Інж. Я. З., Валлінфорґ: Дякуємо, „Мисливські спогади" одержали і їх поява буде відмічена в черговому нашому літературно-мистецькому додатку. „Шварцвальд" очікує своєї черги, як і „Полювання на вовка". Того роду матеріяли не втрачають своєї актуальности, а „Свобода" постійно перевантажена всілякими „наглими" дописами.

ВШ. Ф. Б-ко. Бруклин: Дякуємо за листа і пробачаємось за помилку. Справа вже направлена і наладнана.

ВШ. А. Ф., Міннеаполіс: Вам та іншим дякуємо за — можна б сказати — численні дописи про виступ маестра Мінського і гостину для нього. Очевидно, що зможемо використати тільки один з них, уже в найближчих днях.

ВШ. І. С., Торонто: Спасибі за листа і допис. Проте, лист і допис — це копії, що їх вислано рівночасно до інших редакцій. „Свобода" воліє оригінальні дописи.

ВШ. П. Я., Пассейк: Дякуємо за зворушливе слово „На смерть товариша": З тієї сумної нагоди очікуємо на заповіджені інші матеріяли. Виголошувані з будь-яких нагод, сумних чи радісних, промови своєю формою безпосередніх звернень тощо не завжди надаються до друку.

ВШ. Р. Ф. Норт Берґен: Листи до конґресменів не потребують точних адрес. Вистачить подати ім'я і прізвище конґресмена та вислати до Ю. С. Конґрес, Вашинґтон, Д. К.

ВШ. М. Б., Рочестер: Помилки у Вашому дописі, про які згадуєте у Вашому листі, є звичайні „друкарські чортики". Очевидно, ми воліли б, щоб їх не було, але вони не зміняють суті допису. Дякуємо за увагу.

ВШ. П. К., Ню Йорк: Дякуємо за добре слово. Редакція намагається, як уміє і як може, виконувати свій обов'язок. Очевидно, що слово признання читається з приємністю, але таких матеріялів ми не друкуємо. Ваш сусід міг би мати іншу думку про редакцію і публікацію Вашого листа ми могли б Вам придбати зайвого ворога.

Єгипет вирішує в цьому місяці справу війна чи мир з Ізраїлем

Каїро. — Єгипетський президент Анвар Садат рішив скликати 10-тичленну Крайову Оборонну Раду, яка є єгипетським найвищим органом для вирішування справ, що стосуються війни чи миру з Ізраїлем. 13 листопада ц.р. збереться в Каїро конференція арабських міністрів закордонних справ, а 27 листопада — Спільна Оборонна Рада Арабської Ліґи. До того часу буде вже відомо, чи і який успіх мала місія чотирьох президентів чорних африканських держав, яка нараджувалась в Єрусалимі з ізраїльськими лідерами і мала про ті свої наради поінформувати президента Анвара Садата. Єгипетський уряд вирішує теж, чи передати справу свого конфлікту з Ізраїлем на дебати Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй. Американський Уряд відраджує робити це, бо такі дебати тільки загострили б настрої і погіршили атмосферу, не принісши нічого позитивного. З другого боку, однаково арабські країни, як Ізраїль не вдоволені американським посередництвом у справі відкриття Суезького каналу, бо дотепер — внаслідку непоступливого становища обох сторін — нічого позитивного з того посередництва не вийшло.

СПРАВА ТВОРЧОЇ МОЛОДІ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО

(Закінчення зі стор. 2-ої)

інші „слова", і їх міг Сокульський як оборонець свого народу „нагадувати" тим, що йому „нагадували" оті перші „слова": „Москаль, ти на Україну зуби не скаль", бо він був, той Маяковський, „запорізького походження", як про це заявляв. Ці останні слова якнайдужче надаються для характеристики сучасного наступу на український нарід „москаля, що зуби вискаля".

У питанні про русифікацію шкіл у м. Дніпропетровському автори всіх трьох статей користуються цифровими даними, але всі вони, поперше, в той час як автори „Листа" говорять про школи в м. Дніпропетровському, наводять дані про кількість шкіл у всій області (тобто й у селі), а подруге — для самого міста подають тільки 35 українських шкіл, куди входять, очевидячки, школи сіл Мануйлівки, Мандриківки, Лоцманської Кам'янки, що їх тепер приєднано до міста, а скільки в місті російських шкіл — не кажуть. Але й у статистиці для всієї области видно величезну русифікацію, як рівняти це до українського шкільництва 20-их років. „Проґрес" тут дуже великий! Хоч автори кажуть про те, що українських шкіл в області більше, ніж українців, бо аж 82 відсотки, але з цифрових даних про кількість учнів навіть у статті мерзенного перевертня Шила „шило вилазить із мішка": виявляється бо, що тільки „половина з півмільйонового загону школярів (251 тисяча) засвоює основи знань українською мовою". Але вже про високі школи м. Дніпропетровського прямо сказано: „У вузах (ВИШ-ах — В.Ч.) викладання провадиться російською мовою, бо студентські колективи надто багатонаціональні (в держуніверситеті, наприклад, вчаться представники 22 національностей). Алеж при чому тут „русифікація", яка на кожному кроці ввижається Сокульському і його однодумцям?" — удає з себе дурня Цуканов. Бо не тільки українці у вільному світі, а й читачі „Зорі" можуть на це сказати: „Та при чому ж! Якщо серед студентів є один татарин, один чи два узбеки або й інші неукраїнці, то чому в жертву цим одиницям, що опинилися, може, й проти своєї волі в чужій республіці, де вони мусять говорити каліченою російською мовою і забувати свою рідну, принесено тубільну молодь — українців? У статті „Так, це зрада" Виблая наводить і прізвища таких чужинців: лаборант Целесюш, „син сонячного Узбекістану Сайцутдін Усманов", „виходець з гірського Криму С. Яниш", якому, очевидячки, не дозволяють жити в Криму, є, звичайно, й „росіянин, герой Радянського Союзу Іван Хрущов". Цих людей авторка запитала, як вони себе почувають, живши не в своїй республіці, не серед своїх людей, і всі вони сказали, що Україну дуже люблять та почувають себе „як удома".

У статті Цуканова сказано й про те, де перебуває тепер українська молодь. Виявляється, що вона „примножуючи славу батьків і дідів, освоює багатства Сибіру й Півночі". Не знати тільки „славу яких батьків та дідів вони" примножують. Чи не славу гетьмана Многогрішного, що був туди з синами запровторений? Чи не „славу" Калнишевського, що загинув у соловецькій в'язниці? Або, може, славу П. Грабовського, що там загинув, а України навіть перед смертю „так і не побачив", як писав він в останньому своєму листі? Подоживали там свого віку й ті українські діячі, що їх уже „рідна радвлада" туди позапровторювала. „Примножуватимуть" цю прокляту „славу" й автори „Листа", що їх позасуджувано на цьому судилищі.

Але український нарід нагородить їх, цих відважних борців за свій нарід, справжньою, неув'ядною славою, що буде записана в аналах нашої історії.

Зростає популярність президента Ніксона

Як показують наслідки опитувань публічної опінії, що їх здійснив Інститут Гайріса, за останні місяці популярність президента Ричарда Ніксона у всій країні почала швидко зростати. Всім опитуваним було поставлене таке запитання: „Уявіть собі, що вже 1972-й рік, і президентські вибори відбуваються вже тепер. За кого б ви голосували: за республіканця Ніксона, демократа Москі чи незалежного Воллеса". З відповідей виходить, що 47 відсотків усіх опитуваних віддали б свої голоси за президента Ніксона, за Москі — 35%, за Воллеса — 11%, а 7 відсотків ще не мають остаточно виробленої думки. Подібну анкету було проведено в цьому році, у місяці серпні, і тоді за президента Ніксона було 43% всіх опитуваних, за Москі — 41%, а Воллес мав 12%. Коли б тепер довелось виборцям вибирати Президента країни з-поміж тільки двох кандидатів, то Ніксон одержав би 50%, Москі — 40%, а 10% не мали б ніякого рішення. Серед виборців з молоді президент Ніксон нині також дістав би значну підтримку, бо за даними опитувальної анкети, за ним були б 46% опитуваних, а за Москі — 40%. Фахівці вважають, що збільшення популярности президента Ричарда Ніксона відбувається завдяки його новій економічній політиці та в надії, що його відвідини червоного Китаю приведуть до більш тривкого миру у світі.

Два політичні еміґранти, мадярський і німецький дістали нагороди Нобеля з фізики і хемії

Стокгольм. — Професор Денніс Габор, мадярський політичний еміґрант, який став британським натуралізованим громадянином, дістав нагороду Нобеля з фізики за свій винахід тривимірної фотографії. Він є професором Королівського коледжу науки і технології у Лондоні, але половину року переводить в Америці, на своїй другій праці, у дослідній лябораторії радіостанції Коломбія Бродкестінґ Систем у Стемфорді, Конн. Водночас, професор Гергард Герцберґ, канадієць німецького роду, отримав нагороду Нобеля з хемії за досліди про структуру молекулів. Кожний із них дістане, крім золотої медалі й диплому, грошову нагороду у шведських коронах, рівновартість 87,000 дол. Проф. Денніс Габор дізнався про признання йому тієї нагороди в Стемфорді: в Америці, а проф. Герцберґ у Москві, куди він прибув з Ленінграду, знаходючись в СССР на двотижневій турі, під час якої виголошує лекції. Проф. Герцберґ виеміґрував з Німеччина під час володіння Гітлера і деякий час працював в З'єднаних Стейтах Америки.

Осередок Української Культури у Вінніпеґу в новому приміщенні

В неділю 10-го жовтня, під час X Конґресу Комітету Українців Канади, відбулося у Вінніпеґу офіційне відкриття нового приміщення Осередку Української Культури і Освіти при 184 Алескандер Евеню. Відкриття довершила Мері Елізабет Беер, директор Культурного розвитку Манітоби. Господарем імпрези був діючий президент проф. Ярослав Розумний, а представив п-ю Е. Беер, сенатор Павло Юзик з Оттави, президент ОУКО.

На відкритті взяло участь понад 300 людей, в тому багато молоді. З поодинокими членами Дирекції і працівниками в Осередку переведено інтерв'ю для всеканадійської радіопередачі на С-ВС, як також відзначено відкриття на сторінках „Вінніпеґ Фрі Прес" і „Вінніпеґ Трібюн".

Осередок, що існує вже 26 років, охоплює музей і бібліотеку, яка нараховує понад 10 тисяч книжок, рідкісних книг, і стільки ж періодичних видань. Ця інституція існує завдяки підтримці української громади, а зокрема організацій в системі УНО і належить до найцікавіших на північно-американському континенті. Перед Осередком нові перспективи і пляни поширення своїх функцій.

Того ж дня відбулися Загальні Збори членів Осередку на яких обрано на наступних три роки проф. Ярослава Розумного, президентом і Дирекцію в такому складі: Роман Бабух, Стефанія Бубняк, Зенон Гаврилюк, Зоряна Гайворон, суддя Богдан Гевак, Іван Геврик, Володимир Гладій, Андрій Григорович, Володимир Каптій, Андрій Качор, д-р Богдан Климаш, Богдан Климків, Степан Корбутяк, д-р Микита Мандрика, д-р Павло Маценко, д-р Модест Мицик, мистець Лев Молодожанин, Сергій Мухин, Степан Приступа, Василь Ратуський, Ярослав Семчишин, Люба Чайківська, і сенатор Павло Юзик.

Цей омолоджений склад Дирекції є позитивним і оптимістичним явищем у житті Осередку Української Культури і Освіти.

Н. Н.

У Харкові будують новий будинок Театру опери і балету

Київ. — Поблизу парку ім. Т. Шевченка, на вулиці Сумській, одній із головних магістралей Харкова, розпочали будувати новий Театр опери і балету. В новій будівлі будуть дві залі: велика оперова на 1 500 місць і мала, для концертів та сольових виступів, на 400 місць. З другого боку будинку буде розташована відкрита сцена-естрада для однієї тисячі глядачів. Всі сцени можуть обертатись і трансформуватись із допомогою гідро й електричних пристосувань. Під театральною площею намічено збудувати ґараж на понад 250 автомобілів. Проєкт будинку нової опери в Харкові виконали представники Київського науково-дослідного інституту, на спілку із „Всесоюзним інститутом „Гіпротеатр", сказано в московських „Ізвєстіях" з 19-го жовтня.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

ЗА ОСТАННІ 10 ТИЖНІВ У НЮ ЙОРКУ значно подорожчала риба, без огляду на „замороження" цін на товари. Деякі роди риби подорожчали на 25 відсотків. Минулого тижня трохи подорожчало і м'ясо.

З ПІВНІЧНОГО В'ЄТНАМУ МАЙЖЕ ЗОВСІМ ПРИПИНИВСЯ доплив до Америки листів від американських воєнних полонених. З початком минулого року комуністи дозволили були американським полоненим раз у місяць писати і діставати листи. Не відомо, що спонукало комуністів загострити режим супроти тих нещасливих людей.

ДО СХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ ВТІК американський вояк Дейвід Філдс. Їдучи швидко військовим вантажним автом він пробив дерев'яний бар'єр на кордоні до Східньої Німеччини недалеко Бейройту в Західній Німеччині. Американські військові власті твердять, що той вояк діяв під впливом алькоголю.

КОМУНІСТИЧНІ ВІЙСЬКА В КАМБОДЖІ ВЖИЛИ 1 листопада ц. р. вперше у своїй атаці проти тамошнього державного війська — трійливого газу. Внаслідку — коло 100 вояків тимчасово стали нездатними, але швидко вернулись до здоров'я.

ЛЯЙТЕНАНТ КЕЛЛІ ПЕРЕДАВ ДО АПЕЛЯЦІЙНОГО СУДУ прохання про перегляд його справи. Ляйтенанта Келлі засуджено за причетність до вбивства безборонного цивільного населення в селищі Мілай у Південному В'єтнамі. Перегляд його справи відбудеться не раніше, як влітку 1972 року.

ПОЛІТИКА, ПОЧУВАННЯ І ЛОГІКА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

прикметною для польської адміністрації. І не українські націоналістичні еміґранти, а польська національна політика в р.р. 1919-1939 викопала пропасть, існування якої турбує всіх людей, свідомих сутньої проблеми Сходу Европи.

Цією проблемою є російський імперіялізм, смертельний ворог і Польщі, і України. Польща нині в кращому стані, як Україна, вона сяк-так може плекати свою культуру, хоч теж у межах комуністичної доктрини, але й може сяк-так контролювати свою економіку, хоч теж мусить пристосовувати її до московських п'ятирічок. Але насправді самостійної державної Польщі нема і не буде доти, поки не прийде розвал російської імперії. І повний розвиток Польщі й України можливий буде тільки тоді, коли їхню майбутність запевнить спільний фронт всіх неросійських народів — проти російського імперіялізму.

Коли виходити з такого засновку, то логічним буде висновок, що Польща, знаходячись між Німеччиною і Росією, не може плекати політичну думку максималізму — одночасно супроти заходу і супроти сходу. В геополітичній ситуації Польщі Львів може бути або українським, у союзі України з Польщею, або російським у висліді колоніяльної політики російської імперії. Нещастям польського народу є те, що його провідні верстви ще й досі не зрозуміли цієї правди.

Двічі в історії Польщі поляки робили трагічні помилки, ділячись українськими землями з Московщиною: раз в Андрусівському договорі з 1667 р. і другий у Ризькому договорі з 1921 р. Всі арґументи, якими польські політики й рядові громадяни виправдують зламання Польщею Варшавського договору з Україною і підписання у Ризі з большевиками поділу України — це натягнені арґументи, що й признають деякі сучасні польські історики. Сутньою причиною була антиукраїнська й проросійська орієнтація політичної верхівки і примітивізм політичної думки загалу польського громадянства, вихованого на „Огнем і мечем" Сєнкевіча та на теорії і практиці Дмовського-Грабського.

Поділена сьогодні Німеччина скорше чи пізніше об'єднається. І совєтські війська не стоятимуть вічно у Східній Німеччині, а політична географія Польщі була, є і буде — між Росією і Німеччиною. „Пакти неагресії" Польщі з Росією і Німеччиною завжди кінчалися порозумінням цих двох держав і поділами Польщі, бо інакше й бути не може. Тому, коли п. В. Васькевічеві й іншим полякам доброї волі залежить на польсько-українському порозумінні, то вони повинні перестати говорити про шкідливий український націоналізм і про свої права до Львова, а говорити про право самовизначення всіх народів, у тому числі українців однаково на етнічному, як і історичному принципах, про відмову від політики побільшування населення Польщі коштом національних „меншин" та про спільну загрозу від Москви і потребу спільного антимосковського фронту.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 13 ЛИСТОПАДА 1971 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя — 270 Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі. На зборах будуть рішені важні справи. Проситься приєднувати нових членів. Тел. відділового організатора п. С. Остравського — 432-2983. Проситься прибути на збори. — А. Шаран, предс., В. Вушковський, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 14 ЛИСТОПАДА 1971 р.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 367 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр. Амер. Клюбі. Є важна справа до полагодження. — П. Джюба, гол., М. Дилак, кас., В. Попович, секр.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. М. Грушевського — 219 Відд. від год. 10 до 11 ранку в Seventh Day Adventist Church, Norman Road & Irvington Ave. Проситься членство прибути. — М. Юров, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6649. Тарзан і Чулю бачать таємничого пілота

Раптовий прилет гелікоптера перериває студіювання Тарзаном масивного сталевого сейфу і радіопарату на короткі хвилі, що їх він виявив у таємничому, скритому в джунґлії, пустельному арабському шатрі.

Ми в саму пору скрилися, Чулю! Цей гелікоптер має першорядного пілота! Він примчався сюди стрілою, наче колібрі... що шукає меду!